

VERZONDEN 22 MEI 2007

Ons kenmerk

2006/55598

Maastricht

16 mei 2007

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 4 december 2006 is een aanvraag binnengekomen van CeDo Household Products N.V., Herkenrodesingel 4A2, 3500 Hasselt België, gedateerd 4 december 2006 om een oprichtingsvergunning als bedoeld in artikel 8.1, lid 1 onder a en c van de Wet milieubeheer (Wm) voor het oprichten en inwerking hebben van een inrichting voor o.a. het recyclen van de kunststoffen PET en LDPE onder de handelsnaam CeDo Recycling (hierna te noemen CeDo). De vergunning wordt aangevraagd voor de maximaal toegestane termijn van 10 jaar. De inrichting is gelegen aan De Asselen Kuil 15, 6161 RD Geleen, kadastraal bekend gemeente Geleen, sectie H nrs. 221 en 771. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 06/55598.

Bij brief d.d. 11 januari 2007, verzonden 12 januari 2007, hebben wij om aanvullende informatie gevraagd. Deze aanvullende informatie, gedateerd 6 februari 2007 is door ons ontvangen op 7 februari 2007.

CeDo Recycling is een inrichting voor het recyclen van de kunststoffen PET en LDPE. CeDo is gelegen op het Chemelot industrieterrein te Geleen. De aangevraagde verwerkingscapaciteit bedraagt 56.000 ton op jaarbasis. De PET is afkomstig van voornamelijk lege flessen softdrink en water. De LDPE is o.a. afkomstig van landbouwfolie, bouwfolie, granulaat zakken, pallet hoezen en HDO-afval. De PET flessen en LDPE folie worden dagelijks aangevoerd.

Het LDPE wordt in de productielijnen verwerkt door het materiaal te verkleinen, te wassen en te drogen, waarna de droge snippers worden geëxtrudeerd tot korrels. Het granulaat wordt in silo's of big bags opgeslagen. Het granulaat wordt binnen de CeDo groep ingezet voor de productie van afvalzakken of verkocht.

De PET flessen worden ingevoerd in de productielijn en uit elkaar gehaald tot losse flessen. Vervolgens worden de etiketten van de flessen losgeweekt en verwijderd.

070417-0006

Ons kenmerk

2006/55598

Maastricht

16 april 2007

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 4 december 2006 is een aanvraag binnengekomen van CeDo Household Products N.V., Herkenrodesingel 4A2, 3500 Hasselt België, gedateerd 4 december 2006 om een oprichtingsvergunning als bedoeld in artikel 8.1, lid 1 onder a en c van de Wet milieubeheer (Wm) voor het oprichten en inwerking hebben van een inrichting voor o.a. het recyclen van de kunststoffen PET en LDPE onder de handelsnaam CeDo Recycling (hierna te noemen CeDo). De vergunning wordt aangevraagd voor de maximaal toegestane termijn van 10 jaar. De inrichting is gelegen aan De Asselen Kuil 15, 6161 RD Geleen, kadastraal bekend gemeente Geleen, sectie H nrs. 221 en 771. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 06/55598.

Bij brief d.d. 11 januari 2007, verzonden 12 januari 2007, hebben wij om aanvullende informatie gevraagd. Deze aanvullende informatie, gedateerd 6 februari 2007 is door ons ontvangen op 7 februari 2007.

CeDo Recycling is een inrichting voor het recyclen van de kunststoffen PET en LDPE. CeDo is gelegen op het Chemelot industrieterrein te Geleen. De aangevraagde verwerkingscapaciteit bedraagt 56.000 ton op jaarbasis. De PET is afkomstig van voornamelijk lege flessen softdrink en water. De LDPE is o.a. afkomstig van landbouwfolie, bouwfolie, granulaat zakken, pallet hoezen en HDO-afval. De PET flessen en LDPE folie worden dagelijks aangevoerd.

Het LDPE wordt in de productielijnen verwerkt door het materiaal te verkleinen, te wassen en te drogen, waarna de droge snippers worden geëxtrudeerd tot korrels. Het granulaat wordt in silo's of big bags opgeslagen. Het granulaat wordt binnen de CeDo groep ingezet voor de productie van afvalzakken of verkocht.

De PET flessen worden ingevoerd in de productielijn en uit elkaar gehaald tot losse flessen. Vervolgens worden de etiketten van de flessen losgeweekt en verwijderd.

070417-0006

Bezoekadres:
Limburglaan 10
NL-6229 GA Maastricht

Postbus 5700
NL-6202 MA Maastricht
postbus@prvlimburg.nl

Tel + 31 (0)43 389 99 99
Fax + 31 (0)43 361 80 99
www.limburg.nl

Bankrekening ING
67.94.11.372
Postbank nr. 1060741

De flessen worden gesorteerd op kleur, verkleind tot flakes en eventuele vervuilingen worden verwijderd. De flakes worden verder gereinigd en op kleur gesorteerd. De gereinigde flakes worden verkocht. De inrichting heeft een perceelsgrootte van ca. 36.000 m² waarvan ca. 10.000 m² is bebouwd. Van het onbebouwde terrein deel is ca. 20.000 m² bestemd voor de opslag van kunststoffen.

CeDo beschikt over een gecertificeerd milieuzorgsysteem overeenkomstig ISO 14.001 en is ISO 9001 gecertificeerd.

De aanvraag voor de vergunning en de ontwerp-beschikking hebben ter inzage gelegen van 22 maart 2007 tot en met 2 mei 2007. Er zijn zienswijzen binnen gekomen naar aanleiding van de terinzagelegging. Voor de behandeling daarvan verwijzen wij naar hoofdstuk 8 van deze considerans.

1.1. Aangevraagde capaciteit van de inrichting

Aangevraagd worden de volgende hoeveelheden afvalstoffen:

Afvalstof	Maximale opslaghoeveelheid op enig moment [ton]	Doorzetcapaciteit [ton / jaar]
PET flessen (Polyethyleenteraphtalaat)	6 000 [ca. 28.000 m ³]	13 000 – 25 000
LDPE uit de landbouw (Low Density Polyethyleen)	8 000	22 000 – 40 000
LDPE overig (Low Density Polyethyleen)	5 000	22 000 – 40 000

Opmerkingen: De gezamenlijke opslaghoeveelheid van de beide categorieën LDPE bedraagt maximaal 10 000 ton [ca. 15.000 - 25 000 m³].

De inrichting valt onder de categorieën 1.1a, 4.1e, 28.4. onder a6 en 28.4 onder c1 van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).

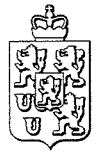
2. Huidige vergunningensituatie

De voorgaande Wm-vergunning betrof een revisievergunning die op 20 december 1994 is verleend aan CeDo (voorheen Reko) en die op 3 maart 2005 is geëxpireerd. Omdat deze vergunning is geëxpireerd wordt nu een oprichtingsvergunning aangevraagd.

3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

3.1. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen.

Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegd gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 de beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de afvalbranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten. Alle bedrijven in de afvalbranche welke verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden.

Wanneer echter twijfel blijft bestaan over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

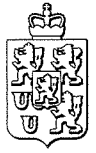
In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen aanleiding gezien om tot verdere stappen over te gaan en is de gewone vergunningprocedure gevolgd.

3.2. Natuurbeschermingswet

Doel van de Natuurbeschermingswet 1998 is het geven van wettelijke bescherming aan terreinen en wateren met bijzondere natuur- en landschapswaarden. De wet biedt de juridische basis voor het Natuurbeleidsplan, de aanwijzing van te beschermen gebieden en landschapsgezichten, vergunningverlening, schadevergoeding, toezicht en beroep.

Natura 2000 is een samenhangend netwerk van beschermd natuurgebieden op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het beleid van de EU voor behoud en herstel van biodiversiteit. Het netwerk omvat alle gebieden die zijn beschermd op grond van de Vogelrichtlijn (1979) (VR) en de Habitatrichtlijn (1992) (HR). Deze richtlijnen zijn/worden in Nederland geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet 1998. Indien de inrichting in of nabij een beschermd natuurmonument en/of aangewezen gebied is gelegen en directe effecten zijn te verwachten, dan dient er voor nieuwe inrichtingen bij de provincie een vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet aangevraagd te worden.

De inrichting is gelegen op ruime afstand van Natura 2000 gebieden. De dichtstbijzijnde habitatgebieden zijn het Bunder- en Elsoërbos op 2,5 km in westelijke richting en het Geleenbeekdal op 3 km in oostelijke richting. Volgelrichtinggebieden zijn op ruime afstand (>10 km) gelegen.

Een verdere beoordeling op grond van de HR is niet noodzakelijk. Er is evenmin sprake van een vergunningplicht ingevolge de Natuurbeschermingswet.

3.4 Flora en Faunawet

De Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn zijn bedoeld om wilde flora en fauna te beschermen en hun leefgebieden in stand te houden. De EU-lidstaten zijn verplicht de richtlijnen te vertalen in nationale wet- en regelgeving. In Nederland is de bescherming van soorten geregeld in de Flora- en faunawet en de bescherming van gebieden in de Natuurbeschermingswet.

Met de Flora- en faunawet worden planten en dieren beschermd omdat hun bestaan op zich waardevol is. De wet is vooral soortgericht voor dieren en planten en alleen gebiedsgericht door de mogelijkheid van de aanwijzing van een beschermde leefomgeving voor een bepaalde soort.

Indien in het gebied waar de activiteiten gaan plaatsvinden plant- of diersoorten voorkomen die op grond van deze wetgeving bescherming genieten en die mogelijk door deze activiteiten schade of hinder ondervinden zoals bedoeld in deze wet, moet een ontheffing worden aangevraagd.

Als het gaat om minder kwetsbare dier- of plantensoorten geldt op voorhand een vrijstelling van deze ontheffingsplicht. Hierbij geldt dan wel als eis dat gewerkt wordt volgens een door de Minister van Landbouw Natuur en Voedselveiligheid goedgekeurde gedragscode. Een ontheffing op grond van de Flora- en faunawet is in het onderhavige geval niet nodig.

3.5 Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo)

Bij brief van 30 januari 2007 (kenmerk V&H/En-2007.23396), ingekomen 31 januari 2007, heeft het Waterschap Roer en Overmaas, unit vergunningen en handhaving te Roermond medegedeeld dat er geen vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) behoeft te worden ingediend. Daardoor hoeft er geen gecoördineerde behandeling van aanvragen plaats te vinden.

3.6. Besluit risico's zware ongevallen 1999

Gelet op de aard en de hoeveelheden van binnen de inrichting opgeslagen gevaarlijke stoffen is het Besluit risico's zware ongevallen niet van toepassing.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de wet milieubeheer

4.1 Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer worden om een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken aan een vergunning voorschriften verbonden. Voor zover door het verbinden van voorschriften aan een vergunning de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, niet kunnen worden voorkomen, worden aan de vergunning de voorschriften verbonden die de gevolgen zoveel mogelijk, bij voorkeur bij de bron, beperken en ongedaan maken. Daarbij wordt er van uitgegaan dat binnen de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende best beschikbare technieken worden toegepast.

Belangrijkste milieuaspecten bij het recyclen van kunststoffen zijn water om schoon te maken en energie voor het opwarmen van de kunststof reststromen. Er kan vervuild water vrijkomen, dat eerst gezuiverd wordt voordat het in het riool geloosd wordt. Sterk vervuilde kunststof-reststromen kunnen het vrijkomen van afval bij recycling bedrijven doen toenemen. Er kan stof vrijkomen in de vorm van kunststofpoeder. Energieverbruik bestaat vooral uit het elektriciteitsverbruik van de machines en de verlichting. Voor deze aanvraag zijn, naast enkele algemene thema's de volgende specifieke milieuthema's relevant: bodem, energie, externe veiligheid, geluid en lucht. De thema's worden hiernavolgend uitgewerkt.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan (POL)

Op 22 september 2006 hebben Provinciale Staten van Limburg het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL2006) vastgesteld als vervanger van het POL uit 2001. POL2006 is zowel streekplan, waterhuishoudingplan, milieubeleidplan als verkeer- en vervoerplan en bevat ook de meer fysieke (ruimtelijke) onderdelen van het economisch en welzijnsbeleid. POL2006 is vorm gegeven als een plan op hoofdlijnen en voldoet aan de vereisten van een structuurvisie volgens de nieuwe Wet ruimtelijke ordening. POL2006 bevat de provinciale visie op de ontwikkeling van de provincie Limburg in relatie met de omliggende landen en provincies en onderscheidt binnen Limburg verschillende soorten van gebieden. Voor die onderwerpen waar de Provincie een rol heeft te vervullen worden de ambities (doelstellingen) aangegeven en op hoofdlijnen de aanpak die hierbij wordt voorgestaan. Voor de echte doorwerking en de uitvoering wordt doorverwezen naar aparte documenten zoals de POL-aanvullingen, verordeningen en beleidsnota's. Met het provinciale beleid zoals vastgelegd in het POL is in deze vergunning rekening gehouden.

4.2 Bedrijfsmilieuplan (BMP)

4.2.1. Doelgroepbeleid in de rubber- en kunststofverwerkende industrie

Het Nederlandse milieubeleid is vastgelegd in het Nationaal Milieubeleidsplan (NMP). In dit NMP zijn diverse sectoren aangewezen die prioriteit krijgen in het milieubeleid: de zogenoemde doelgroepen. Hieronder vallen bijvoorbeeld industrie, landbouw, raffinaderijen, verkeer/vervoer en consumenten. De doelgroep industrie is weer uitgesplitst in diverse bedrijfstakken, waaronder de rubber- en kunststofverwerkende industrie.

In het kader van dit doelgroepbeleid heeft de overheid met de rubber- en kunststofverwerkende industrie afspraken gemaakt over de wijze waarop de bedrijfstak haar eigen verantwoordelijkheid neemt in het bijdragen aan het verminderen van de milieubelasting in Nederland en welke doelen ze wenst te bereiken. Deze afspraken zijn vastgelegd in de 'Intentieverklaring uitvoering milieubeleid rubber- en kunststofverwerkende industrie', hierna kortweg aangeduid als 'het convenant'. Het convenant is een overeenkomst naar burgerlijk recht tussen de ondertekenende partijen. Het convenant wijzigt bestaande wettelijke plichten niet.

Een belangrijk onderdeel van het convenant is de integrale milieutaakstelling (IMT). Ze bevat de emissiereductiedoelstellingen voor de bedrijfstak. In de IMT staan de milieudoelstellingen voor de bedrijfstak als geheel aangegeven. Per thema en per stof is in de IMT aangegeven naar welke kwantitatieve vermindering van milieubelasting in het jaar 2010 de bedrijfstak streeft. Naast deze kwantitatieve emissiereductiedoelstellingen zijn bij een aantal thema's (verwijdering, verstoring en milieuzorg) kwalitatieve doelstellingen afgesproken die vooral een richtinggevend karakter hebben.

Essentie van het convenant

Vanwege de grote diversiteit binnen de bedrijfstak wordt uitgegaan van een twee-sporenaanpak:

a. BMP-spoor voor bedrijven waarop de IMT van toepassing is:

Deze bedrijven zijn verzocht de intentieverklaring te ondertekenen. Het gaat hier overwegend om de grotere bedrijven uit de bedrijfstak (met meestal meer dan 100 medewerkers) die samen verantwoordelijk zijn voor het grootste deel (ongeveer 80%) van de milieubelasting door de bedrijfstak. Deze bedrijven dienen een zogenaamd bedrijfsmilieuplan (BMP) op te stellen. Jaarlijks wordt over de voortgang van het BMP gerapporteerd via het milieujaarverslag. Een overzicht van de bedrijven die verzocht zijn om het BMP-spoor te volgen, is opgenomen in **bijlage V van de intentieverklaring**.

b. Standaardpakketspoor voor de overige bedrijven:

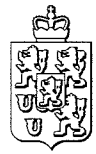
Voor deze bedrijven is een standaardpakket van maatregelen opgesteld. De implementatie van dit standaardpakket vormt voor de betrokken bedrijven de bijdrage aan de door de bedrijfstak te realiseren vermindering van de milieubelasting. Partijen zullen zich inspannen om dit standaardpakket tijdig te laten implementeren bij/door de betrokken inrichtingen.

CeDo is niet vermeld in bijlage V en is derhalve niet individueel verzocht om de intentieverklaring te ondertekenen. CeDo valt onder de standaardpakketbedrijven en hoeft dus geen bedrijfsmilieuplan (BMP) op te stellen en ook geen jaarlijks milieujaarverslag. Van de 'standaardpakketbedrijven' wordt wel verwacht dat zij een standaardpakket van maatregelen implementeren. Omdat het Werkboek milieumaatregelen rubber- en kunststofverwerkende industrie als BBT-document is aangewezen, is in deze vergunning zoveel mogelijk rekening gehouden met dit document en het daaraan ten grondslag liggend convenant.

4.3. Beste Beschikbare Technieken (BBT)

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC-Richtlijn (EG richtlijn nr 96/61 van de Raad van Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - PbEG L 257; kortweg weergegeven: Integrated Pollution Prevention and Control). Vanaf oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. De IPPC richtlijn is geïmplementeerd in de Wet milieubeheer en het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Stb. 1997, 418, Stb 2005, 432 en Stb 2005, 527). Op 24 oktober 2005 hebben de Staatssecretarissen van VROM en V&W bovendien de regeling aanwijzing BBT-documenten vastgesteld (Staatscourant 28 november 2005, 231).

De IPPC-richtlijn bepaalt onder andere dat vergunningen voor industriële inrichtingen moeten waarborgen dat die inrichtingen alle passende preventieve maatregelen tegen verontreinigingen treffen, met name door toepassing van de beste beschikbare technieken (Best Available Techniques). Het begrip BAT (Nederlands: BBT) komt grotendeels overeen met het begrip stand-der-techniek. Om richting te geven aan het begrip BAT organiseert de Europese Commissie een uitwisseling van informatie over BAT. Het resultaat van de informatie-uitwisseling wordt vastgelegd in zogeheten BREF's (BAT Reference Documents). Er zullen BREF's worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in bijlage 1 van de IPPC-richtlijn. In totaal zullen voor zo'n 30 branches BREF's worden opgesteld. In de Regeling aanwijzing BBT-documenten worden deze BREF's allemaal genoemd. Artikel 8.11, derde lid, Wm bepaalt dat bij het vaststellen van de vergunningvoorschriften tenminste wordt uitgegaan van het toepassen van de best beschikbare technieken (BBT) die voor de betrokken inrichting in aanmerking komen.

Het toepassen van BBT kan worden beschouwd als een operationalisering van de beginselen van preventie en van minimalisering van milieugevolgen (aan de bron). BBT is een instrument om milieuverontreiniging te voorkomen of te beperken en daarmee het milieu (op een hoog niveau) te beschermen.

Bij het vaststellen van de vergunningvoorschriften zal uitgaande van de relevante lokale en niet-lokale milieuaspecten van het bedrijf en zijn specifieke technische kenmerken moeten worden bepaald welke voor de betreffende sector beschreven beste beschikbare technieken moeten worden toegepast, dan wel in het geval met BBT het vereiste niveau van bescherming van het milieu niet kan worden bereikt, welke verdergaande technieken moeten worden toegepast. De vergunningvoorschriften zelf geven overigens bij voorkeur de maximale toegestane emissies aan en niet de technieken die moeten worden toegepast om onder die emissies te blijven. BBT is dus geen doel op zich, net zo min als thans een begrip als stand der techniek een zelfstandig na te streven doel geacht moet worden. De voorgestelde regeling verschilt op dit punt niet van de IPPC-richtlijn.

In tabel 2 van de bijlage van de regeling aanwijzing BBT-documenten staan de thans algemeen in Nederland toegepaste richtlijnen die kunnen worden aangemerkt als een adequate en actuele invulling van BBT en die ingevolge de onderhavige regeling door vergunningverleners bij het bepalen van BBT zullen moeten worden toegepast. Sommige richtlijnen, zoals de NeR, gelden voor alle inrichtingen. Andere richtlijnen gelden slechts voor een bepaalde categorie van inrichtingen. Dit volgt dan uit de betreffende richtlijn.

In het kader van deze vergunningsprocedure is rekening gehouden met de volgende aangewezen BBT-documenten:

1. Circulaire energie in de milieuvergunning;
2. NeR (Nederlandse Emissierichtlijn lucht);
3. Werkboek milieumaatregelen rubber- en kunststofverwerkende industrie;
4. NRB (Nederlandse richtlijn bodembescherming);
5. PGS 15 Opslag verpakte gevaarlijke stoffen.

De bovenstaande BBT-documenten zijn in deze vergunning overwogen en daar waar van toepassing in de voorschriften opgenomen. Gesteld kan worden dat deze vergunning in overeenstemming is met de Beste Beschikbare Technieken.

4.4. Afvalstoffen

4.4.1. Afvalpreventieonderzoek

Een standaard afvalpreventieonderzoek is een redelijke maatregel voor alle bedrijven waar relatief grote hoeveelheden afval vrijkomen. Een dergelijk onderzoek wordt in ieder geval verwacht van rubber- en kunststofverwerkende bedrijven waar per jaar meer dan 50 ton rubber- of kunststofafval, of 25 ton gevaarlijk afval, of 250 ton afval in totaal, ontstaat. Voor de uitvoering van een standaard afvalpreventieonderzoek is een beproefd, branchespecifiek stappenplan beschikbaar. Dat stappenplan heeft zijn waarde in de praktijk reeds ruimschoots bewezen bij diverse rubber- en kunststofverwerkende bedrijven.

Afvalpreventie richt zich op het voorkomen dan wel het beperken van het ontstaan van afvalstoffen (inclusief afvalwater) en emissies (kwantitatief) of het verminderen van de milieuschadelijkheid van afvalstoffen (kwalitatief).

Het ontstaan van afval moet zoveel mogelijk bij de bron worden voorkomen en kan worden gerealiseerd door:

- good-housekeeping;
- intern hergebruik;
- gebruik van alternatieve grond- en hulpstoffen;
- technologische veranderingen;
- productaanpassingen.

Ook een efficiënter gebruik van grond- en hulpstoffen hoort hierbij. Extern hergebruik of recycling van afval evenals nageschakelde technieken vallen niet onder het begrip preventie.

4.4.2. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Op grond van artikel 8.8, eerste lid, onder b, juncto artikel 1.1, tweede lid, onder a, van de Wet milieubeheer dient bij de beoordeling van de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, de doelmatigheid van het beheer van de afvalstoffen te worden betrokken. Deze zogenaamde doelmatigheidstoets dient volgens artikel 8.8, lid 2 onder b juncto artikel 10.14 Wm plaats te vinden op basis van het beleid zoals dat is vastgelegd in het Landelijk Afval Beheerplan (LAP).

Dit LAP dient elke vier jaar door de Minister (Staatssecretaris) van VROM te worden opgesteld. Het eerste LAP is inmiddels opgesteld en bevat het beleid voor het beheer van afvalstoffen tot en met 2006, met een doorkijk tot 2012. De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer heeft het LAP 2002-2012 op 27 januari 2003 formeel vastgesteld. Dit besluit is op 3 februari 2003 in werking getreden en op 18 mei 2004 vervangen door het gewijzigde Landelijk Afvalbeheersplan 2002-2012 (LAP). Op het moment van het concipiëren van deze beschikking is nog geen nieuw LAP vastgesteld zodat het beleid zoals verwoord in genoemd LAP op deze vergunning van toepassing blijft.

Het LAP bestaat uit drie delen: een beleidskader, sectorplannen en capaciteitsplannen. Het beleidskader bevat de hoofdlijnen van het beleid voor afvalpreventie en afvalbeheer. Het afvalstoffenbeleid is in algemene zin gericht op het reduceren van het afvalaanbod, het stimuleren van gescheiden inzameling ten behoeve van hergebruik en nuttig toepassen van afvalstoffen en tenslotte het milieuhygiënisch zo verantwoord mogelijk verwerken van afvalstoffen die niet hergebruikt of nuttig toegepast kunnen worden.

In het LAP is niet alleen algemeen beleid geformuleerd met betrekking tot de omgang met afvalstoffen, maar in de sectorplannen is ook specifiek beleid geformuleerd met betrekking tot een aantal nader genoemde afvalstoffen. Voor een zo hoogwaardig mogelijk afvalbeheer zijn in de sectorplannen van het LAP zogenoemde minimumstandaarden opgenomen.

De minimumstandaard geeft aan wat de minimale hoogwaardigheid van be- en verwerking van een bepaalde afvalstof of categorie van afvalstoffen is. De minimumstandaard is bedoeld om te voorkomen dat afvalstoffen laagwaardiger worden be- en verwerkt dan wenselijk is. Vergunningen voor het be- en verwerken van afvalstoffen mogen alleen worden verleend als de aangevraagde activiteit minstens even hoogwaardig is als de voor de betreffende afvalstoffen in het LAP vastgelegde minimumstandaard.

4.4.2.1. Toetsing aan het LAP

De aanvraag van CeDo heeft betrekking op de op- en overslag en bewerking van verschillende van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen. In het kader van de toetsing aan het LAP van deze activiteiten zal aandacht worden besteed aan de doelmatigheid van verwerking alsmede aan aspecten als opslagduur van afvalstoffen.

Het bewerken van afvalstoffen

Volgens de vergunningsaanvraag worden binnen de inrichting verschillende bewerkingen, zoals sorteren, verkleinen en extruderen uitgevoerd. Op basis van de aangevraagde afvalstromen en Euralcodes is sectorplannen 19 (kunststofafval) van toepassing op de aangevraagde afvalstromen.

Sectorplan 19 (kunststofafval)

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor kunststofafval. Het betreft in het algemeen:

- kunststofafval uit de rubber- en kunststofverwerkende industrie;
- land- en tuinbouwfolie;
- kunststof uit bouw- en sloopafval;
- kunststof autoafval, met uitzondering van autobanden;
- kunststof verpakkingen.

Het beleid voor kunststofafval is gericht op bevorderen van preventie en afvalscheiding met het oog op nuttige toepassing. Kunststof verpakkingsafval vormt veruit de grootste deelstroom kunststofafval. Overheden en bedrijfsleven zetten zich in om preventie, afvalscheiding en nuttige toepassing van kunststof verpakkingsafval te bevorderen. Afspraken hierover zijn onder meer vastgelegd in het convenant verpakkingen III (zie sectorplan 'Verpakkingsafval').

De minimumstandaard voor gescheiden ingezameld kunststofafval uit de rubber- en kunststofverwerkende industrie, land- en tuinbouwfolie, kunststof uit bouw- en sloopafval, kunststof autoafval, kunststof verpakkingen en langcyclische PVC-producten is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Uitval en niet herbruikbaar kunststofafval moeten worden verbrand.

De minimumstandaard houdt in dat geen vergunning mag worden verleend voor het verbranden (in de vorm van verwijdering of in de vorm van nuttige toepassing) van gescheiden ingezameld kunststofafval dat geschikt is voor nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik.

Volgens de aanvraag worden kunststoffen opgeslagen, gesorteerd en bewerkt met het oog op nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard uit sectorplan 19 van het LAP.

4.4.3. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers.

De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of niet-gevaarlijk is ingedeeld.

Op basis van de Eural dienen de aangevraagde afvalstoffen als volgt te worden benoemd (Indeling overeenkomstig de hoofdstukken van de Eural). In de tabel is eveneens aangegeven in welke sectorplan de afvalstroom in het voorgaande hoofdstuk is behandeld. Voor een toelichting daarop zie de hierboven gegeven sectorplannen.

Euralcode	Omschrijving	Sectorplan
02 01 04	LDPE kunststofafval (exclusief verpakkingen) afkomstig van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij	19
15 01 02	LDPE en PET kunststofverpakking (inclusief gescheiden ingezameld stedelijk verpakkingsafval)	19
19 12 04	PET kunststofafval van niet elders genoemde mechanische afvalverwerking	19
20 01 39	LDPE kunststoffen afkomstig van gescheiden ingezamelde fracties van stedelijk afval	19

4.4.4. Opslagduur en opslagvolumes

In het LAP zijn ten aanzien van de maximale bewaartermijn van afvalstoffen nadere richtlijnen opgenomen. Naast deze uitgangspunten uit het LAP, is ook de fysieke situatie in de inrichting, zoals o.a. de totale opslagcapaciteit, de jaarlijkse doorzet van afvalstoffen en de aard van de stoffen maatgevend voor de maximale bewaartermijn.

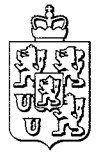
Op basis van de gegevens in de vergunningsaanvraag is sprake van een reguliere doorzet van te accepteren afvalstromen. Het LAP geeft als richtlijn voor afvalstoffen die worden hergebruikt of nuttig worden toegepast een maximale opslagduur van drie jaar aan. Een daartoe strekkend voorschrift is aan de vergunning verbonden (zie voorschrift 3.1.3).

4.4.5. Acceptatie en opslag en / of verwerking

De uitgangspunten voor afgifte, ontvangst en verwerking van afvalstoffen zijn vastgelegd in hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer alsmede in het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP). In het LAP is in de toelichting op de sectorplannen aangegeven dat afvalverwerkende bedrijven dienen te beschikken over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid). In dit beleid wordt aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaatsvindt op basis van een indeling van afvalstoffen in hoog, matig of laag risico bij acceptatie. Verder moeten de bedrijven de acceptatie en verwerking vastleggen in toereikende procedures met betrekking tot de administratieve organisatie en de interne controle (AO/IC).

De richtlijnen voor het opstellen van acceptatie- en registratieprocedures zijn opgenomen in het rapport 'De verwerking verantwoord' (De Roever februari 2002). Bij de vergunningverlening dient rekening te worden gehouden met specifieke situaties waarbij nagegaan dient te worden in hoeverre het onderdeel AO/IC uit het rapport relevant is.

Gelet op de aard van de te accepteren afvalstoffen evenals de aard en omvang van de organisatie zijn de in bijlage 6 en 7 van de aanvraag opgenomen procedures van acceptatie, verwerking, administratie en controle in voldoende mate op het rapport "De verwerking verantwoord" gebaseerd. In deze vergunning is een voorschrift opgenomen waarin is vastgelegd dat vergunninghoudster gehouden is te allen tijde aan dit acceptatieplan en AO/IC te voldoen.

4.4.6. Financiering van de activiteiten

Inrichtingen die afvalstoffen be- of verwerken dienen inzage te verschaffen over de wijze van financiering van de activiteiten, alsmede een inschatting te geven van de omvang van de investeringen die worden gedaan. In de aanvraag is onder paragraaf 2.12 aangegeven dat CeDo haar activiteiten financiert uit eigen vermogen. In bijlage 21 van de aanvraag is de jaarrekening over 2004 en 2005 bijgevoegd. Gebleken is dat de grondstoffen positief worden gewaardeerd op de balans en dat de inkoop van deze grondstoffen op de verlies en winstrekening als bedrijfskosten worden opgevoerd. Uit de stukken concluderen wij dat de investeringen door het bedrijf kunnen worden opgebracht.

4.4.7. Besluit financiële zekerheidstelling milieubeheer (Besluit FZ)

Op basis van het Besluit FZ heeft het bevoegd gezag de bevoegdheid om voor het nakomen van de verplichting met betrekking tot het beheer van afvalstoffen binnen de inrichting financiële zekerheid te stellen. De financiële zekerheidsstelling betreft het nakomen van verplichtingen met betrekking tot het verwijderen van de binnen de inrichting opgeslagen afvalstoffen, in het geval de activiteiten binnen de inrichting om een of andere reden wordt beëindigd, bijvoorbeeld in het geval van een faillissement. De zekerheidsstelling dient te gelden voor opgeslagen afvalstoffen welke niet nuttig toepasbaar zijn, dan wel een zekere bewerking dienen te ondergaan alvorens ze wel toepasbaar zijn. In concreto is de zekerheidsstelling toepasbaar voor zogenaamde laagwaardige afvalstoffen, afvalstoffen waar men in het algemeen voor moet betalen om ze aan een vergunninghoudster af te geven.

Uit de bij de aanvraag overgelegde stukken, waaronder de jaarrekeningen over 2004 en 2005, is ons gebleken dat de voorraad kunststoffen positief worden gewaardeerd op de balans en dat voor de handelsgoederen wordt betaald. Geconcludeerd kan dan ook worden dat de opslag van kunststoffen bij CeDo een positieve waarde vertegenwoordigt zodat daarvoor geen financiële zekerheid behoeft te worden gesteld.

4.4.8. Afvalwaterlozingen

Binnen de inrichting komt o.a. procesafvalwater vrij ten gevolge van het wassen van de grondstoffen. Proces afvalwater, huishoudelijk afvalwater alsmede hemelwater wordt verzameld in een verzamelput en in een eigen waterzuiveringsinstallatie verwerkt. In de zuiveringsinstallatie worden vaste bestanddelen afgevangen en wordt flocculant toegevoegd. Door het toevoegen van zoutzuur wordt het water geneutraliseerd. De vaste stoffen worden in een bovengronds bassin verzameld. Het gezuiverde water wordt vanaf een zeefband op de IAZI (integrale afvalwater-zuiverings-installatie) van DSM geloosd. Jaarlijks wordt ongeveer 65 ton vlokmiddel en 650 ton zoutzuur gebruikt voor de waterzuivering. Jaarlijks wordt ongeveer 450.000 m³ afvalwater via de waterzuivering op de IAZI van DSM geloosd. Ter plaatse is geen openbare riolering aanwezig zodat in deze vergunning geen lozingsvoorschriften zijn opgenomen ter bescherming van het openbare rioelstelsel.

Een lek bedrijfsriool is een bron van bodemverontreiniging. Riolen kunnen lek raken door mechanische beschadiging, bijvoorbeeld door verzakkingen van een gebouw, van het wegdek of door boomgroei. Daarnaast is het mogelijk dat riolen chemisch aangetast worden. Oplosmiddelen kunnen namelijk PVC aantasten en sulfaten en zuren kunnen gres, beton en staal beschadigen. In het hiernavolgende onderwerp (Bodem – NRB) is dit verder uitgewerkt.

4.5. Bodem

4.5.1 Onderzoek nulsituatie van de bodem

In bijlage 19 van de aanvraag is een nulsituatie bodemonderzoek opgenomen. Het onderzoeksrapport is gedateerd 22 juni 1998, rapportnummer R3673537.DO2/CJO/IHU en is opgesteld door Tauw Milieu BV te Deventer. Het onderzoek is uitgevoerd overeenkomstig NVN-5740-A voor onverdacht terrein. In deze voornorm is aangegeven hoeveel boringen, peilbuizen en analyses verricht dienen te worden op basis van het te onderzoeken terreinoppervlak. Van de bovengrond van de locatie (ca. 0,1 – 0,5 m –mv) zijn grondmengmonsters samengesteld en geanalyseerd op het pakket NVN-bovengrond (zware metalen, PAK, EOX en minerale olie). Van de ondergrond (circa 0,5 – 2,0 m –mv) zijn mengmonsters samengesteld en geanalyseerd op het pakket NVN-ondergrond (zware metalen en EOX). De conclusie uit dit rapport luidt dat de locatie nagenoeg vrij is van verontreinigingen in de grond. Plaatselijk zijn zeer licht verhoogde gehalten gemeten aan PAK en minerale olie (tot juist boven de streefwaarden). Op basis van dit onderzoek kan derhalve worden geconcludeerd dat geen significante verontreiniging aanwezig is op het terrein van CeDo. Hiermee ligt de bodemnulsituatie voldoende vast.

4.5.2 Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) is van toepassing op potentieel bodembedreigende bedrijfsmatige activiteiten binnen inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer. Deze NRB beschrijft het beleid met betrekking tot maatregelen en voorzieningen gebaseerd op de stand der wetenschap en techniek, waarbij als uitgangspunt wordt gehanteerd dat door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloeistofdichte voorzieningen een verwaarloosbaar risico wordt gerealiseerd. Hiervoor is in de NRB een aantal bedrijfsactiviteiten beschreven. Afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen dient de betreffende bedrijfsactiviteit in een bodemrisico-categorie te worden ondergebracht.

Of sprake is van bodembedreigende activiteiten kan worden bepaald met het Stappenplan NRB. Het doorlopen van het Stappenplan NRB leidt tot het vaststellen van het bodemrisico voor elke afzonderlijke activiteit binnen de inrichting. Dit risico volgt uit de emissiescore die met de zogenaamde BodemRisicoCheckLists (BRCL's) van de NRB wordt bepaald. Mede op basis van deze BRCL's kunnen binnen de inrichting toereikende voorzieningen en maatregelen worden geselecteerd die het bodemrisico tot verwaarloosbaar (categorie A) terugdringen.

De NRB onderscheidt een vijftal hoofdactiviteiten:

1. opslag bulkvloeistoffen;
2. overslag en intern transport bulkvloeistoffen;
3. opslag en verlading stort- en stukgoed;
4. procesinstallaties;
5. overige activiteiten.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten binnen de inrichting zijn in bijlage 16 van de aanvraag getoetst aan de systematiek van de NRB. Rekening houdend met de in de aanvraag opgenomen bodembeschermende voorzieningen, evenals de inspectievoorschriften, toezicht en incidentenmanagement (faciliteiten, zorg en personeel) is voor het merendeel van de in potentie bodembedreigende handelingen sprake van een verwaarloosbaar risico.

Periodiek onderzoek wordt hiervoor, met uitzondering van een bodemonderzoek bij beëindiging van de bedrijfsactiviteiten, niet zinvol geacht.

Voor het ontvetten van metalen onderdelen wordt voorgesteld een lekbak aan te brengen of de kerende voorziening nader te controleren op vloeistofdichtheid en deze overeenkomstig CUR/PBV-44 te certificeren.

Bij het verpompen van vloeistoffen ten behoeve van de waterzuivering en in het verwerkingsproces voor PET wordt aanbevolen onder de pompen een lekbak aan te brengen dan wel de vloer vloeistofdicht uit te voeren met de eerder genoemde CUR/PBV-44 certificering.

De genoemde maatregelen zijn in alle redelijkheid binnen afzienbare termijn uitvoerbaar en daarmee wordt voor de gehele inrichting een verwaarloosbaar bodemrisico bereikt. De genoemde maatregelen zijn dan ook in de voorschriften opgenomen. Er is een termijn gesteld van drie maanden na het vankrachtworden van deze beschikking waarbinnen de aanpassingen moeten zijn voltooid (zie voorschrift 4.3.2).

4.5.3 Bedrijfsriolering

Bestaande (beton)rioleringen zijn vaak niet volledig vloeistofdicht. Omdat voor ondergrondse leidingen

- zelfs in combinatie met een doelmatig inspectieprogramma en bedrijfsnoodplan - geen emissiescore lager dan 2 kan worden gerealiseerd, zou voor het verwezenlijken van een aanvaardbaar risico
- (categorie A*) - op basis van de NRB systematiek - rond de bedrijfsriolering ingrijpend risicobeperkend bodemonderzoek moeten worden uitgevoerd. Het hiervoor noodzakelijke monitorsysteem wordt vooralsnog voor rioleringen niet redelijk geacht.

Lekkages bij rioleringen worden meestal niet direct geconstateerd, met als gevolg dat de bodem verontreinigd kan raken. Een goed ontwerp, een regelmatige riool inspectie en goed beheer/onderhoud zijn daarom van essentieel belang.

Omdat bij CeDo sprake is van een bestaande bedrijfsriolering, en gelet op het beperkte risico door de aard van het afgevoerde afvalwater, achten wij een periodieke rioolinspectie voldoende. Bij geconstateerde gebreken dient de riolering gerepareerd te worden. In de voorschriften is daarbij uitgegaan van NEN 3398 (Buitenriolering - Onderzoek en toestandsbeoordeling van objecten, uitgave 2004). NEN 3398 geeft eisen inzake onderzoek van de objecten waaruit de buitenriolering is samengesteld en het vertalen van de onderzoeksresultaten naar de aard en de urgentie van de objectgerichte maatregelen in de buitenriolering. Deze norm is van toepassing op de objecten in de buitenriolering onder vrij verval. NEN 3399 (uitgave 2004) is van toepassing op het vastleggen van de toestand van de buitenriolering door inspectie.

4.5.4 Beëindiging activiteiten

Na beëindiging van de activiteiten in de inrichting dient binnen 2 maanden de bodem van de inrichting te worden onderzocht om mogelijke bodemverontreinigingen te kunnen verwijderen. Daarom blijven de voorschriften 4.5.1 tot en met 4.5.4 gelden tot een jaar, nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren.

4.5.5 Lozingenbesluit Bodembescherming

Het Lozingenbesluit Bodembescherming (Staatsblad 649, 8 december 1997) is van toepassing op lozing van vloeistoffen op of in de bodem. Dit besluit is echter niet van toepassing op een lozing in de bodem van hemelwater of drinkwater, indien daaraan geen verontreinigende stoffen zijn toegevoegd, de concentratie van verontreinigende stoffen niet door een bewerking is toegenomen en daaraan geen warmte is toegevoegd. Uit de aanvraag is niet gebleken dat CeDo verontreinigde vloeistoffen op of in de bodem brengt zodat het Lozingenbesluit niet van toepassing is.

4.5.6 Bodem of grondwaterbeschermingsgebied

CeDo is niet gelegen in een bodem- of grondwaterbeschermingsgebied.

4.6 Energie

4.6.1 Deelname aan Meerjarenafspraak (MJA) II

Voor de doelgroepen industrie, kleine bedrijven en instellingen worden de energiebesparingsdoelstellingen in de eerste plaats ingevuld via convenanten, zoals de Meerjarenafspraak energie-efficiency (MJA). De eerste MJA dateert van mei 1992. Inmiddels zijn daar andere convenanten aan toegevoegd, waarvan de belangrijkste de MJA II (2001-2012) en het Convenant Benchmarking energie-efficiency zijn. De milieuvergunning is een sluitstuk bij deze convenanten.

De energievoorschriften in de milieuvergunning worden gebaseerd op de maatregelen uit het energiebesparingsplan (EBP) dat het bedrijf op grond van het convenant opstelt, waarvan zeker is dat ze uitgevoerd worden. Als het bedrijf voldoende invulling geeft aan de taakstelling van de MJA kan in de vergunning verwezen worden naar het convenant.

De MJA2 richt zich naast energie-efficiency ook op de verbredingsthema's (energiezuinige productontwikkeling en duurzame energie) en heeft een nauwe relatie met de milieuvergunningverlening. Wanneer bedrijven hun convenantverplichtingen nakomen (dat wil zeggen: beschikken over een goedgekeurd energiebesparingsplan en het plan ook daadwerkelijk uitvoeren) zal het bevoegd gezag geen aanvullende energie-eisen opleggen. Wel zal het uitvoeren van het energiebesparingsplan, meer specifiek het treffen van de zekere maatregelen, door het bevoegd gezag in de vergunning moeten worden vastgelegd.

Mede dankzij de vele energiebesparingsonderzoeken die in de afgelopen jaren ook binnen de rubber- en kunststofverwerkende industrie zijn uitgevoerd, is inmiddels veel kennis beschikbaar over energiebesparingsmogelijkheden in de praktijk. Veel van die mogelijkheden kunnen aantrekkelijke terugverdiëntijden hebben.

Nadat een energiebesparingsonderzoek is uitgevoerd, wordt van het bedrijf verwacht dat tenminste alle haalbare energiebesparingsmaatregelen worden uitgevoerd. Conform bestaande richtlijnen worden energiebesparingsmaatregelen als economisch haalbaar beschouwd als ze een positieve netto contante waarde vertegenwoordigen waarbij een interne rentevoet van 15% wordt gehanteerd. Als alternatief wordt hiervoor een terugverdiëntijd van 5 jaar gebruikt.

CeDo geeft in de aanvraag om vergunning aan zich te hebben aangesloten bij de MJA-2 behorende bij het convenant voor de kunststof- en rubberindustrie.

Bij de aanvraag om vergunning is evenwel geen afschrift van de toetredingsbrief gevoegd en blijkt ook niet uit andere stukken dat CeDo officieel tot de MJA-2 regeling is toegetreden. Met de ondertekening van het convenant heeft het bedrijf de resultaatsverplichting op zich genomen om vierjaarlijks te bezien welke kosteneffectieve energie efficiency verhogende maatregelen geïdentificeerd en uitgevoerd kunnen worden. Tegenprestatie van de overheid daarbij is dat wordt afgezien van additionele energie beperkende dan wel energie efficiency verhogende maatregelen. Op moment van indienen van de aanvraag was het definitieve energie besparingsplan van CeDo nog niet ingediend. Derhalve is in de vergunning vastgelegd dat het definitieve EBP binnen zes maanden na het vankrachtworden van deze vergunning ter beoordeling dient te worden overgelegd aan het bevoegd gezag en SenterNovem.

4.6.2 Transformatorstation

Binnen de inrichting is ten behoeve van de elektriciteitsvoorziening een transformatorstation aanwezig dat de aangeboden stroom van 10 kV transformeert naar een bruikbare spanning van 230-400 V. In het transformatiestation staan 6 oliegekoelde transformatoren opgesteld. De bodembeschermende voorzieningen bestaan uit een kerende voorziening met visueel toezicht en incidenten management. Daarmee is overeenkomstig de systematiek uit de NRB sprake van een verwaarloosbaar risico.

4.6.3 Stoom

Een andere belangrijke energiedrager voor CeDo is stoom die betrokken wordt van de naastgelegen USG (Utility support group van DSM). De stoom wordt aangevoerd onder een druk van ca. 18 bar en in het eigen ketelhuis gereduceerd tot 3 bar. Het stoomverbruik bedraagt ca. 14.500 ton op jaarbasis. De stoomreducerinrichting is eigendom van USG en is ook in onderhoud bij USG. De stoomreducerinrichting maakt derhalve geen onderdeel uit van de inrichting zodat daaraan geen voorschriften zijn verbonden in deze vergunning.

4.7 Externe veiligheid en brandveiligheid

4.7.1 Brandveiligheid opslag kunststoffen

Een brand in een grootschalige opslag van brandbaar afval houdt verlies van grondstoffen in en zal een enorme verspreiding van fijne roetdeeltjes en andere giftige rookbestanddelen tot gevolg hebben. Milieuverontreiniging buiten de inrichting ontstaat door bijvoorbeeld verontreinigd bluswater en depositie van met de rookpluim meegevoerde stoffen. Afhankelijk van de locatie van de opslag en de omvang van de brand kunnen warmtestralings-effecten wellicht zelfs tot buiten het bedrijfsterrein reiken. In dat geval is de externe veiligheid in het geding. Dit betekent dat eventuele voorwaarden in de milieuvergunning zich met name moeten richten op preventie en de beheersbaarheid van brand.

Voor deze vergunning is aansluiting gezocht bij het rapport "Brandbeveiliging opslag kunststoffen", projectnummer 411N4040 van 7 oktober 2005, uitgegeven door het Nederlands Instituut voor Brandweer en Rampenbestrijding (Nibra), alsmede het AVIV-rapport "Brandbeheersing bij opslag van afvalhout" van april 1998 (project 97111) dat mutatis mutandis ook toepasbaar is voor andere brandbare vaste afvalstoffen op het terrein.

De voorwaarden in de milieuvergunning zullen zich primair dienen te richten op de preventie en de beheersbaarheid van brand. De belangrijkste vereisten betreffen de compartimentering, de maximale toegestane opslag per compartiment, de afstanden tussen opslagen onderling en ten opzichte van gebouwen en de terreingrens alsmede de ter plaatse beschikbare brandbestrijdingsmiddelen.

Compartimentering stelt een maximum aan de hoeveelheid energie en vermogen die bij een brand vrijkomen en die moeten worden beheerst. Bovendien stelt compartimentering een grens aan materiaalverlies en het vrijkomen van schadelijke en milieugevaarlijke stoffen door brand. Beperking van warmtestraling door afstand of afscherming voorkomt en/of beperkt de schade aan buuropslagen en buurpercelen en verkleint de kans dat de opslag op het eigen terrein ten gevolge van een brand op het naastgelegen perceel in brand geraakt.

Het Nibra rapport is in opdracht van de provincie Flevoland opgesteld naar aanleiding van de volgende onderzoeksvraag: Welke toetsingseisen met betrekking tot beheersbaarheid van brand en schade aan het milieu zijn af te leiden van het te ontwikkelen brandbeveiligingsconcept voor opslag van kunststoffen i.c. (afval)plastic? Het onderzoek is gebaseerd op literatuuronderzoek met betrekking tot casestudies van branden in kunststofopslagen. Zonder uitgebreid in te gaan op de beschouwingen die in dit rapport zijn neergelegd, worden ondermeer de volgende conclusies getrokken die met name relevant zijn voor de buitenopslag van kunststoffen in de onderhavige vergunningsaanvraag.

- De opslagen (stapels) hebben voorzieningen die het verspreiden van smeltend kunststof, in het bijzonder in de ruimte tussen de stapels, voorkomen.
- Elk brandcompartiment is van twee zijden door een brandweervoertuig te benaderen.
- De minimale capaciteit voor een secundaire bluswatervoorziening is 90 m³ per uur (1500 liter/min). Deze watervoorziening moet onafhankelijk van de primaire bluswatervoorziening kunnen worden toegevoegd aan de inzet.
- De diepte van een opslagstapel is maximaal 15 meter (bij een onbepaalde lengte). Een stapel die maar van één zijde is te benaderen heeft een diepte van maximaal 7,5 meter.
- De inrichting beschikt over materieel en personeel dat in staat is nog niet brandend kunststof uit de opslagplaatsen te rijden.
- Er is een aanvalsplan met informatie over alle in het brandbeveiligingsconcept kunststofopslagen relevant geachte informatie.
- Een opslag mag een maximale oppervlakte hebben van 1000 m². De afstand tussen twee opslagen bedraagt bij een blokhoogte tot en met 3 m ten minste 6 m, en bij een blokhoogte van meer dan 3 m ten minste tweemaal de blokhoogte.

Het AVIV rapport gaat voor losgestort materiaal uit van een maximale compartimentsoppervlakte van 500 m² en voor compact gestapeld materiaal van een maximale compartimentsoppervlakte van 1000 m². Door toepassing van keerwanden die tenminste 1 m boven de maximale hoogte van de opslag uitsteken, mogen compartimenten worden gegroepeerd tot maximaal 2500 m². De keerwanden tussen de brandcompartimenten dienen een weerstand tegen branddoorslag te hebben van 4 uur.

Voor de aan te houden afstanden tot gebouwen, andere opslagcompartimenten en de terreingrens gaat het AVIV rapport uit van de volgende criteria:

- voor de afstanden tot andere opslagcompartimenten geldt een maximale warmtestralingsintensiteit van 15 kW/m² dan wel de afstand tot waarop direct vlamcontact mogelijk is;
- voor de afstand tot naburige gebouwen en de terreingrens wordt in het AVIV rapport voorgesteld uit te gaan van een criterium van 10 kW/m².

De minimale afstand tussen opslag, terreingrens en objecten dient, blijkens de berekeningen uit het bij de aanvraag gevoegd brandveiligheidsrapport, te allen tijde 10 meter te bedragen. Dit sluit redelijk aan op de eis uit het Nibra rapport dat de afstand tussen stapels minimaal tweemaal de stapelhoogte dient te bedragen. Aangevraagd is een stapelhoogte van maximaal 5,5 m.

Hierbij wordt uitgegaan van een maximale warmtestralingsintensiteit van 10 kW/m^2 . In tegenstelling tot het AVIV rapport wordt de eis van de maximale warmtestralingsintensiteit van 10 kW/m^2 op de perceelsgrens door ons op 15 kW/m^2 gesteld. Deze waarde sluit aan op voorschriften uit het Besluit Hout- en bouwbedrijven milieubeheer en het Besluit opslag- en transportbedrijven milieubeheer waar ook een eis wordt gesteld van 15 kW/m^2 . De genoemde verruiming naar 15 kW/m^2 is in overleg met de plaatselijke brandweer vastgesteld.

In het AVIV rapport wordt de minimaal in acht te nemen afstand tussen opslag, terreingrens en objecten op 6 meter gesteld, tenzij uit de berekeningen blijkt dat hiermee de gestelde grenswaarde voor de warmtestralingsintensiteit van 15 kW/m^2 wordt overschreden, in dat geval dient de afstand verruimd te worden totdat aan de genoemde 15 kW/m^2 wordt voldaan.

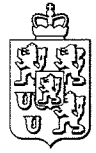
In de onderhavige situatie is echter één uitzondering op deze regel gemaakt. Omdat CeDo een vrijstaande inrichting betreft, dat aan de zuid en westzijde omsloten wordt door de openbare weg en aan de noord- en oostzijde door landbouwgrond, wordt de eis van een minimale afstand tot de perceelsgrens van 6 m door CeDo als onnodig belastend ervaren. In overleg met de brandweer is bepaald dat deze afstand tot 2 m kan worden teruggebracht. De genoemde afstand van 2 m is voornamelijk aangehouden om het gevaar van brandstichting van buiten de inrichting zoveel mogelijk te beperken. Ook een eventuele bermbrand buiten de inrichting mag niet leiden tot het ontsteken van de brandbare opslagen op het buitenterrein van CeDo.

Ten aanzien van de binnenopslagen is in het bij de aanvraag gevoegd brandveiligheidsrapport voldoende aangetoond dat sprake is van een beheersbare situatie. Bovendien wordt een hoge mate van beheersbaarheid van een eventuele brand bereikt door de aanwezigheid van een sprinklerinstallatie en een brandmeldinstallatie in vrijwel het gehele bedrijfsgebouw.

4.8 Geluid

Voor bestaande industrieterreinen waarop zogenaamde grote lawaaimakers in het bestemmingsplan niet worden uitgesloten, is op grond van de Wet geluidhinder (Wgh) een geluidszone vastgesteld. De zone omvat het gehele gebied (exclusief het industrieterrein zelf) waarbinnen vanwege het industrieterrein (als geheel, alle bedrijven tezamen) een geluidsbelasting heerst of mag heersen van 50 dB(A) of meer. Indien vanwege gevestigde bedrijven de geluidsbelasting ten tijde van zonevaststelling op geluidsgevoelige objecten (woningen, scholen) meer dan 55 dB(A) bedraagt, was sprake van een sanerings situatie en is voor de akoestisch relevante bedrijven een saneringsprogramma met saneringsmaatregelen en voor geluidgevoelige objecten de maximaal toelaatbare geluidsbelasting (MTG) op de gevel vastgesteld. Bij vergunningverlening moeten de vastgestelde grenswaarden in acht worden genomen.

De inrichting van CeDo is gelegen op het gezoneerd industrieterrein "Chemelot" in de gemeente Sittard-Geleen. De dichtstbijzijnde woning is gesitueerd binnen de geluidszone van het industrieterrein op een afstand van 220 meter ten zuid-westen van de grens van de inrichting. De akoestische situatie van de inrichting is vastgelegd in het akoestisch rapport van LBP, rapportnummer R054109adA0 ak, van 12 mei 2005. Het akoestisch onderzoek is uitgevoerd overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai "uitgave 1999", en beschouwt de representatieve bedrijfssituatie.

Op basis van het genoemde akoestisch onderzoek zijn geluidvoorschriften opgenomen in deze vergunning.

4.8.1 Normstelling

Als toetsingskader voor wat betreft de geluidvoorschriften is op de eerste plaats de Wet geluidhinder van belang in verband met de ligging van het bedrijf op een gezoneerd industrieterrein.

De Wet geluidhinder is met ingang van 1 januari 2007 ingrijpend gewijzigd. In de nieuwe wet is echter geregeld dat procedures die lopen op het tijdstip waarop de nieuwe Wet geluidhinder in werking treedt (i.c. 1-1-2007), worden afgemaakt conform het oude recht.

In het akoestisch rekenmodel voor het industrieterrein "Chemelot" is een aantal zonebewakingspunten vastgesteld. De gezamenlijke equivalente geluidbelasting afkomstig van alle op het industrieterrein gelegen inrichtingen mag overeenkomstig art. 41 van de Wet geluidhinder buiten de gegeven zonegrens niet hoger zijn dan 50 dB(A) (etmaalwaarde). Voor een aantal (groepen van) woningen zijn in het akoestisch rekenmodel bewakingspunten opgenomen. Voor de onderhavige inrichting zijn de bewakingspunten DS03, DS04 en DS09 relevant.

Woningen gelegen binnen de zone dienen te voldoen aan de voorwaarden gesteld in het Besluit grenswaarden binnen zones rond industrieterreinen. Op basis van genoemd Besluit hebben woningen binnen de zone een maximaal toelaatbare geluidbelasting (MTG) toegewezen gekregen. Dit is de maximaal toegestane gecumuleerde geluidbelasting veroorzaakt door alle op het industrieterrein gelegen bedrijven. Voor de relevante woningen zijn de volgende MTG waarden vastgesteld:

DS03	59 dB(A)
DS04	56 dB(A)
DS09	56 dB(A)

Door de (geluids)zonebeheerder wordt een vaste correctie op de berekende geluidsimissie op genoemde bewakingspunten toegepast van 1,8 dB(A). Deze correctie wordt door de zonebeheerder de forfaitaire aftrek genoemd. Deze forfaitaire aftrek is empirisch vastgesteld doordat na een reeks van metingen onder representatieve bedrijfsomstandigheden en gemeten onder de meteoraamomstandigheden genoemd in de Handleiding meten en rekenen industrielawaai, is gebleken dat de gemeten waarden 1,8 dB(A) lager liggen dan de berekende waarden.

Maximale geluidniveaus dienen in het kader van de Wet milieubeheer beschouwd te worden.

Zonebewakingspunten dienen uitsluitend aan de Wet geluidhinder getoetst te worden en daarbij komt aan de waarde voor L_{Amax} geen betekenis toe. In beginsel mogen maximale geluidsniveaus niet hoger zijn dan 10 dB(A) boven het berekende equivalente geluidsniveau. Indien hier echter redelijkerwijs niet aan kan worden voldaan, kan een hogere waarde worden verleend, met dien verstande dat de maximale geluidsniveaus in beginsel niet hoger mogen zijn dan 70 dB(A) in de dagperiode. Voor de avond- en nachtperiode geldt een maximaal toelaatbare waarde van 65 en 60 dB(A) voor L_{Amax} .

4.8.2 (Oude) eerder vergunde geluidgrenswaarden

In de inmiddels geëxpireerde vergunning van CeDo, meer specifiek ons Besluit van 4 juni 1996 ingevolge het verzoek tot wijziging vergunningvoorschriften ex art 8.24 van de Wm, waren de volgende grenswaarden voor geluid op de inrichting van toepassing:

G.1

Het equivalente geluidsniveau (LAeq) veroorzaakt door de inrichting mag op onderstaande punten, zoals vermeld in het geluidrapport bij de aanvraag (bijlage 6), op een hoogte van 5 meter, niet meer bedragen dan in de onderstaande tabel is aangegeven.

Reken-, meetpunt	Equivalent geluidsniveau dB(A)		
	Dag	Avond	Nacht
DS 3 Neerbeek	35	34	33
DS 4 Beek	38	36	35
DS 9 Elsloo	31	30	30
MP N(oord)	62	62	61
MP Z(uid)	55	54	53

De aan CeDo eerder vergunde activiteiten met de daarmee corresponderende geluidruimte dienen zoveel mogelijk gerespecteerd te worden als zijnde een eerder vergunde geluidruimte. In het kader van de Wet geluidhinder gelden evenwel de MTG waarden die voor de (groepen van) woningen zijn vastgesteld zodat genoemde MTG-waarden gelezen dienen te worden als de toegestane gecumuleerde geluidbelasting op de gevels van de woningen binnen de zone veroorzaakt door alle op het industrieterrein aanwezige bedrijven.

4.8.3 Relevante geluidbronnen en representatieve bedrijfssituatie

De relevante bedrijfssituatie kan als volgt worden omschreven:

- alle productielijnen 24 uur in bedrijf;
- 5 vrachtwagens aanvoer grondstof in de dagperiode voor terrein noord;
- 5 vrachtwagens aanvoer grondstof in de dagperiode voor terrein zuid;
- 6 vrachtwagens afvoer gereed product in de dagperiode;
- 2 heftrucks buiten (verdeeld over het terrein); 10 uur in bedrijf in de dagperiode;
- fysisch-chemische waterzuiveringsinstallatie 24 uur in bedrijf.

Uit de tabellen van de berekende geluidsimmissie per bron zoals die bij het akoestisch rapport zijn gevoegd, blijken op de immissiepunten 5_A, 6_A en 10_A, corresponderend met respectievelijk zonebewakingspunt DS04, DS03 en DS09, de volgende geluidbronnen de meest relevante bijdrage te hebben.

- 1 Silo's + leidingen bovendaks
- 29 Ventilatoren silo's / leidingen
- 30 restbron leidingen (laag)
- 078 2 cyclonen + leidingen
- 079 2 cyclonen + leidingen
- 081 2 cyclonen + leidingen lage dak

4.8.4 Aangevraagde geluidsgrenswaarden

Op basis van het bij de aanvraag gevoegd akoestisch onderzoek worden door CeDo de volgende grenswaarden aangevraagd:

punt nr.	Omschrijving	Hb	Dag	Avond	Nacht
1-A	Neerbeek	5,0	36,1	35,1	35,1
2_A	Beek	5,0	46,2	45,4	45,4
3_A	Elsloo	5,0	30,8	30,4	30,4
4_A	MP Z	5,0	57,2	55,7	55,7
5_A	DS04 Beek	5,0	37,1	36,3	36,3
6_A	DS03 Neerbeek	5,0	34,5	33,3	33,3
7_A	MP N	5,0	62,1	61,7	61,7
10_A	DS09 Elsloo	5,0	30,4	29,8	29,8

Beschouwing over de aangevraagde geluidsgrenswaarden

De (geluids)zonebeheer heeft aangegeven dat ten gevolge van de aangevraagde geluidsgrenswaarden op zonepunt DS04 een knelpunt ontstaat ten gevolge van de 1 dB hogere aangevraagde immissiewaarde in de nachtperiode. Op 13 november 2006 heeft de zonebeheerder een rapportage opgesteld naar aanleiding van de aangevraagde activiteiten van CeDo. Hieruit blijkt dat de totale gecumuleerde geluidbelasting op MTG-bewakingspunt DS04 56,2 dB(A) bedraagt. CeDo draagt op basis van de vergunde geluidsimmissie op dit punt 43,1 dB(A) bij (dit is uitgedrukt als etmaalwaarde en is inclusief de eerdergenoemde forfaitaire aftrek van 1,8 dB(A)). De in het kader van deze Wm-vergunningaanvraag aangevraagde geluidimmissie bedraagt volgens de zonebeheerder 44,3 dB(A) (dit is weer inclusief de forfaitaire aftrek). Dit betekent derhalve een verhoging van de geluidbelasting op punt DS04 van 1,2 dB(A). Deze verruiming van de geluidbelasting door CeDo op punt DS04 leidt tot een verhoging van 0,1 dB voor wat betreft de geluidbelasting van het totale industrieterrein op punt DS04. Daarmee komt de geluidbelasting op 56,3 dB(A), afgerond 56, waar de grenswaarde is gesteld op 56 dB(A). Derhalve past de aangevraagde representatieve bedrijfssituatie binnen de maximaal toelaatbare geluidbelasting op punt DS04.

4.8.5 Beste beschikbare technieken

Omdat de "akoestische emmer" op punt DS04 nagenoeg vol is, waardoor geen verdere uitbreiding voor industrie op dit punt mogelijk is, is evenwel onderzocht of het voor CeDo mogelijk is om op punt DS04 in de nachtperiode terug te gaan van 44,3 naar 43,1 dB(A), zijnde de voorheen vergunde waarde. Een dergelijk onderzoek heeft anno 1995 ook gespeeld, wat er toe heeft geleid dat de toenmalige geluidsvorschriften in de Wm-vergunning zijn aangepast. Destijds is gesteld dat CeDo, toen bekend onder de naam Reko BV, de saneringsdoelstelling van 55 dB(A) niet mocht frustreren en dat daardoor ten hoogste 45 dB(A) etmaalwaarde op punt DS04 was toegestaan. Geconcludeerd werd dat het daarvoor noodzakelijk was om de korreltransportleidingen te voorzien van geluidisolierende voorzieningen. Tijdens de voorbereidingen voor het isoleren van de korreltransportleidingen is echter gebleken dat de silo's een relevantere geluidbron vormen waardoor het effect van het isoleren van de leidingen gering zou zijn.

Uit een destijds uitgevoerd akoestisch onderzoek is gebleken dat de korreltransportleidingen niet verantwoordelijk zijn voor de toename van het geluid op de referentiepunten. Destijds was de conclusie dat de geraamde kosten van de voorzieningen (Hfl 413 400,-) te hoog waren ten opzichte van de te bereiken geluidsreductie.

Gelet op de gevoeligheid van dit punt hebben wij in het kader van deze Wm-aanvraag aan CeDo gevraagd een akoestische onderbouwing te geven waarom bronmaatregelen niet kosteneffectief zijn teneinde de geluidemissie op punt DS04 te verlagen. In de door ons gevraagde aanvullende gegevens op de aanvraag is een akoestische notitie gevoegd, opgesteld door ingenieurbureau Lichtveld Buis & Partners (LBP), kenmerk B054109adA0 ak d.d. 29 januari 2007. In deze notitie is het effect onderzocht van geluidsmaatregelen aan cyclonen en bovendakse transportleidingen. Uit genoemde notitie blijkt dat de kosten voor reductie van de geluidbronnen 78/79/81 ca. € 30.000,- bedragen en voor reductie van bron 1 € 70.000,-. De reducties voor CeDo op punt DS04 bedragen respectievelijk 0,6 en 1,1 dB(A). De reductie van CeDo bij het uitvoeren van alle maatregelen bedraagt 1,9 dB(A) op punt DS04, waarvoor de totale investering € 100.000 bedraagt.

Wij zijn van mening dat de genoemde kosten hoog zijn in relatie tot het bereiken van een verlaging van de toetswaarde van de geluidsimmissie op punt DS04 van 0,1 dB(A) (de toename van 56,2 naar 56,3 dB(A) op punt DS04). Omdat, zoals hierboven reeds is geconcludeerd, de waarden vergunbaar zijn, achten wij de discussie over de noodzaak van het uitvoeren van de geluidreducerende maatregelen van CeDo in het kader van de onderhavige Wm-procedure niet aan de orde en kunnen de in de aanvraag aangevraagde geluidsgrenswaarden worden vergund.

4.8.6 Maximale geluidniveau (L_{Amax})

Maximale geluidniveaus behoeven niet getoetst te worden aan de in het kader van de Wet geluidhinder aanwezige immissiepunten. Gelet op de ruime afstand tussen CeDo en de meest nabijgelegen woningen mag worden verwacht dat geen overlast zal optreden door geluidpieken. De meest relevante bron daarvoor is het laden en lossen van vrachtauto's op het buitenterrein. In het akoestisch rapport is geen beschouwing gegeven over de te verwachten maximale geluidniveaus bij geluidgevoelige bestemmingen. In de voorschriften is uitgegaan van een standaardvoorschrift voor maximale geluidniveaus.

4.8.7 Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting:

De beoordeling van geluidhinder ten gevolge van het wegverkeer dat naar en van de inrichting rijdt dient beoordeeld te worden aan de hand van de ministeriële circulaire van 29 februari 1996 "Beoordeling geluidhinder wegverkeer in verband met vergunningverlening Wet milieubeheer".

Ten aanzien van inrichtingen gelegen op een gezonde industrieterrein, als bedoeld in hoofdstuk V van de Wet geluidhinder, geldt het volgende. Volgens de definitie van art. 1 van de Wet geluidhinder wordt de geluidszone bepaald op basis van de geluidbelasting vanwege het industrieterrein waarbij het geluid afkomstig van motorvoertuigen aanwezig op de openbare weg niet in aanmerking wordt genomen. Bij toetsing aan de zonegrens dient derhalve het geluid van deze motorvoertuigen buiten beschouwing te blijven. Overigens dient het geluid afkomstig van verkeer van en naar de inrichting wel getoetst te worden aan de bovengenoemde ministeriële circulaire. Toetsing dient plaats te vinden op basis van een geluidberekening voor wegverkeerslawaaï waarbij getoetst dient te worden aan de bandbreedte tussen de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) en de maximale grenswaarde van 65 dB(A) op de gevels van woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen.

Er is geen sprake van indirecte hinder omdat bij de meest nabijgelegen woningen geen sprake is van een toename van de gevelbelasting van 2 dB of meer ten gevolge van het verkeer dat van en naar CeDo rijdt.

4.8.8 Trillingen

Voor trillinghinder in trillingsgevoelige bestemmingen behoeft volgens ons, gelet op de afstand tussen bedrijfsactiviteiten en trillinggevoelige objecten, niet te worden gevreesd.

4.9 Lucht

4.9.1 Besluit Luchtkwaliteit milieubeheer

Op 5 augustus 2005 is het *Besluit luchtkwaliteit 2005* (Stb 2005, 316) met terugwerkende kracht tot 4 mei 2005 in werking getreden. Het Besluit vervangt het *Besluit luchtkwaliteit* (Stb 2001, 269) uit 2001.

Dit besluit bevat ondermeer normen (grenswaarden, plan- en alarmdrempels) voor fijn stof, NO₂ en SO₂. De in dit besluit opgenomen grenswaarden gelden vanaf 1 januari 2005. De aangevraagde activiteiten hebben echter geen significante invloed op de luchtkwaliteit van de omgeving. De binnen de inrichting optredende emissies van stoffen waarvoor in het Besluit luchtkwaliteit milieubeheer eisen zijn gesteld, hebben – voor zover deze emissies überhaupt optreden – , gelet op de geringe emissies en de afstand tot de woonbebouwing, geen significante invloed op de achtergrondconcentraties aldaar.

4.9.2 Nederlandse Emissie Richtlijn (NeR)

Het algemene uitgangspunt van de NeR is het verminderen van luchtverontreiniging door een vermindering van de massastroom die in de lucht wordt uitgeworpen. Dit moet gebeuren met behulp van maatregelen op basis van de stand der techniek. Hierbij moet voldaan worden aan de concentratie-eisen voor de verschillende stoffen die in de NeR zijn opgenomen. Voor de kunststofverwerkende industrie is geen zogenoemde bijzondere regeling in de NeR opgenomen. Dit betekent dat de algemene eisen van de NeR van toepassing zijn op de emissies naar de lucht.

Wij hanteren de richtlijnen bij het overleg met aanvragers van een vergunning over eventueel te treffen emissiebeperkende voorzieningen. De NeR is geen wet en het is dus mogelijk om gemotiveerd af te wijken van de emissie-eisen die in de NeR zijn opgenomen. Voor bestrijding van emissies naar lucht spreekt de NeR een voorkeur uit voor procesgeïntegreerde maatregelen en brongerichte maatregelen boven nageschakelde technieken. Voor de reductie van de emissies van vluchtige organische stoffen zijn voor een aantal branches in de NeR (§3.4) maatregelen opgenomen. Zo ook voor de rubber- en kunststofindustrie. Volgens de NeR moet worden voorkomen dat een brongerichte aanpak wordt gehinderd door voorschriften met concentratie-eisen. Dit betekent dat wanneer vergunningvoorschriften zijn gebaseerd op de maatregelen van §3.4 de concentratie-eisen ontleend aan §3.2 niet meer hoeven te worden gehanteerd.

Hierop gelden een aantal uitzonderingen:

- Wanneer er sprake is van vluchtige organische stoffen met een minimalisatieverplichting;
- Wanneer na toepassing van de maatregelen sprake is van een overschrijding van luchtkwaliteitseisen of wanneer er sprake is van een geurprobleem;
- Wanneer maatregelen zijn opgenomen in de vorm van nageschakelde technieken.

In de NeR zijn de stoffen ingedeeld in categorieën en de categorieën in klassen. Bij elke klasse behoort een massastroom die bepalend is voor de maximale emissieconcentraties van de afzonderlijke stoffen. Deze indeling is alleen relevant voor de rubber- en kunststofverwerkende industrie wanneer:

- het gaat om de emissie van stoffen die niet voldoen aan de definitie van vluchtige organische stoffen;
- wanneer voor de betreffende activiteit geen VOS-maatregel is vastgesteld, of;
- wanneer de maatregelen zijn opgenomen in de vorm van nageschakelde technieken, of;
- wanneer minimalisatieverplichte stoffen worden geëmitteerd.

Binnen het bedrijf zijn meerdere emissiepunten aanwezig ten gevolge van lokale afzuiging of ontluchtingen uit de productieruimte. De emissiepunten zijn beschreven in bijlage 9 van de aanvraag. De emissies naar de lucht dienen getoetst te worden aan de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR). In onderstaande worden de genoemde emissiepunten toegelicht.

Emissiepunten extruders

De met betrekking tot CeDo belangrijkste emissiepunten zijn die van de extruders. Dit zijn de emissiepunten 27 en 28 van respectievelijk de extruders 5 en 4. Voor de extruder 3 is geen emissiepunt in de aanvraag opgenomen.

In de extruders worden gerecyclede LDPE-foliesnippers vloeibaar gemaakt en geëxtrudeerd tot korrels. Voor de beoordeling van de luchtemissies hebben wij de IPPC BREF voor polymeren bij de aanvraag betrokken. In deze BREF worden de beste beschikbare technieken beschreven die van toepassing zijn binnen de polymeren-industrie. Voor wat betreft de techniek van extrusie van PE bij de productie daarvan geeft genoemde BREF als beste beschikbare techniek aan dat dampen bij de productie van LDPE rijk zijn aan monomeer, comonomeren en/of oplosmiddelen (VOC) en dienen te worden verzameld en behandeld. Dit geldt eveneens voor de vers bereide pellets LDPE. Omdat de aanvraag onvoldoende gegevens bevatte om te kunnen beoordelen of, en zo ja welke emissies nog vrij komen bij het extrusieproces van CeDo hebben wij aan CeDo aanvullende gegevens gevraagd. Bij de aangevulde gegevens is een luchtemissieonderzoek van de extruders gevoegd, uitgevoerd door Intertek, rapportnummer 2007-18209 d.d. 2 februari 2007. Uit het op 2 februari 2007 uitgevoerd onderzoek is gebleken dat etheen niet aantoonbaar (d.w.z. $< 1 \text{ p.p.m.}$) aanwezig was in de afgassen van de extruder. Hiermede is aangetoond dat de emissie van etheen en andere VOS-componenten niet relevant is in het kader van deze vergunningaanvraag en de NeR-eisen danwel de luchtemissie-eisen op grond van de Integrale milieutaakstelling (IMT) uit de rubber- en kunstofverwerkende industrie niet op de onderhavige inrichting van toepassing zijn.

Stofemissies

De categorie stof kent in het kader van de NeR geen grensmassastroom waaronder geen eisen gelden. Voor de emissie van stof in algemene zin (aangeduid als categorie S) geldt bij een emissievracht van 0,2 kilogram per uur of meer een emissie-eis van 5 mg/m_0^3 . Als het niet mogelijk is om filtererende afscheiders toe te passen dan geldt bij een emissievracht van 0,2 kilogram per uur of meer een emissie-eis van 20 mg/m_0^3 . Onder filtererende afscheiders worden doekfilters, lamellenfilters en andere filtersystemen verstaan waarbij gebruik wordt gemaakt van een medium waar het afgas doorheen wordt gevoerd. Bij een emissievracht kleiner dan 0,20 kilogram per uur geldt een emissie-eis van 50 mg/m_0^3 .

Als op dergelijke kleine bronnen filtererende afscheiders kunnen worden toegepast dan worden in de praktijk meestal veel lagere emissies gerealiseerd. Voor wat betreft de emissie van stof is uitgegaan van de algemene eisen uit der NeR.

Andere vormen van luchtverontreiniging en/ of stofverspreiding komen bij dit bedrijf niet voor.

4.9.3 Geur

Het geurbeleid is vastgelegd in de NeR, paragraaf 2.9; ook de 'hindersystematiek geur' is hierin opgenomen. In bijlage 4.4 van de NeR is tenslotte de brief van de minister opgenomen over het rijksbeleid ten aanzien van geur. De belangrijkste onderdelen van het geurbeleid zijn:

- Als geen geurhinder kan optreden, hoeven er geen maatregelen getroffen te worden.
- Als er geurhinder is, moeten de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast om een hoog beschermingsniveau te bereiken conform de Wet milieubeheer. Het begrip hoog beschermingsniveau uit de Wet milieubeheer is in de NeR voor geurhinder gelijk gesteld aan het acceptabel hinderniveau.
- De mate van hinder kan onder andere bepaald worden door diverse onderzoeken. Hiervoor is een 'hindersystematiek'geur' ontwikkeld.

Als hulpmiddel bij het bepalen van het acceptabele hinderniveau geeft de NeR de hindersystematiek (zie §3.6). Met behulp hiervan kan een situatie van geurhinder worden beoordeeld. Toepassen van de hindersystematiek leidt tot een specifieke afweging voor een individuele situatie. De hindersystematiek verwijst ook naar een aantal mogelijke onderzoeksmethoden.

Het uitgangspunt voor de beoordeling van geurhinder is de geursituatie en het proces volgens de Beste Beschikbare Technieken (BBT). Op basis hiervan worden de mogelijkheden beoordeeld om de hinder weg te nemen c.q. zoveel mogelijk te beperken. Bedrijven dienen zelf aan te geven welke emissiebeperkende maatregelen mogelijk zijn en welk effect daarvan mag worden verwacht.

De vergunningverlener stelt het acceptabel hinderniveau vast. Hiertoe maakt hij een afweging op basis van de door het bedrijf voorgestelde geurbestrijdingsmaatregelen en de volgens de systematische aanpak verkregen gegevens over de geurbelasting in relatie tot de hinder. Indien met de voorgestelde BBT-maatregelen de hinder niet voldoende kan worden teruggebracht zullen verdergaande geurbestrijdingstechnieken toegepast moeten worden. Het niveau van hinder wat volgens deze aanpak is vastgesteld is het acceptabel hinderniveau.

Wanneer voor een bepaalde bedrijfstak een Bijzondere Regeling in de NeR is opgenomen dan moet deze volgens de hindersystematiek worden meegenomen in de afweging. Dit geldt bijvoorbeeld voor het Doelgroepbeleid Milieu en Industrie waar het convenant voor de rubber- en kunststofverwerkende industrie onderdeel van uitmaakt.

Volgens de aanvraag, mede gebaseerd op de afwezigheid van een klachtenpatroon van omwonenden, is er geen aanleiding om nader onderzoek naar geuroverlast te doen. Wij hebben in de voorschriften geen onderzoeksverplichting opgenomen.

4.10 Opslagen en verladingen

4.10.1 PGS 15

De publicatiereeks Gevaarlijke stoffen (PGS) vervangt de voormalige CPR-richtlijnen. De publicatie PGS 15 geeft richtlijnen voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen. Belangrijke wijziging in deze nieuwe publicatie is dat de indeling van gevaarlijke stoffen is gebaseerd op de vervoerswetgeving (ADR). PGS 15 beschrijft voor de regulier voorkomende verpakte gevaarlijke stoffen de wijze van opslag conform de

stand der techniek.

Ten behoeve van de werkingssfeer van PGS 15 zijn ondergrenzen vastgesteld. Daarbij is rekening gehouden met zowel de gevaarsaspecten die bepaalde stoffen kunnen bezitten als ook de hoeveelheid gevaarlijke stoffen die voor een goede bedrijfsvoering als werkvoorraad mag worden beschouwd. Voor opslagvoorzieningen tot 10 ton kan met een basisvoorzieningenniveau worden volstaan. Bij opslagvoorzieningen vanaf 10 ton wordt het te hanteren beschermingsniveau bepaald door de gevaarsaspecten van de stoffen die worden opgeslagen en het soort verpakkingsmateriaal van die stoffen.

Aangevraagd zijn de volgende opslagen van gevaarlijke stoffen die onder het regime van PGS 15 vallen:

Gasflessen:	4 x 50 l op 2 laskarren
LPG-wisseltanks:	35 x 40 l
Corrosieve stoffen (zoutzuur, natronloog)	13 ton, ADR-klasse 8, verpakkingsgroep II
Verven/verduunningsmiddelen e.d.	In afgesloten kast in het magazijn

De aangevraagde producten P3-Stabilon, Impexfloc en Bewafloc zijn geen gevaarlijk producten voor het ADR, doch zijn wel irriterend. Wij zijn van mening dat deze stoffen in de onderhavige situatie zonder PGS15 voorzieningen kunnen worden opgeslagen.

Ten aanzien van het begrip werkvoorraad gevaarlijke stoffen wordt in PGS 15 verstaan de voorraad gevaarlijke stoffen welke ten behoeve van de bedrijfsvoering/productie in een productieruimte/werkruimte of nabij een procesinstallatie of afvulinstallatie is opgesteld. De werkvoorraad moet strikt noodzakelijk zijn. De grootte ervan moet in principe zijn afgestemd op het verbruik van één dag of één batch.

De volgende opslagen kunnen als werkvoorraad worden aangemerkt:

- één IBC zoutzuur ten behoeve van de waterzuivering;
- twee IBC's natronloog ten behoeve van de productie in hal 8;

De overige opslag van genoemde verpakte gevaarlijke stoffen dient overeenkomstig PGS 15 plaats te vinden.

4.11. Milieuzorgsysteem

In de bij de 'Intentieverklaring uitvoering milieubeleid rubber- en kunststofverwerkende industrie' behorende Integrale Milieutaakstelling (IMT) is de volgende taakstelling geformuleerd: 'Iedere inrichting, die is toegetreten tot het convenant, dient zo spoedig mogelijk een op het bedrijf toegesneden en adequaat functionerend milieuzorgsysteem te ontwikkelen en in te voeren. Als onderdeel van het bedrijfsmilieuplan zullen tussen het bedrijf en de betrokken overheden definitieve afspraken over de invoering van het milieuzorgsysteem worden gemaakt.

Daarbij ligt de datum voor de invoering van een adequaat functionerend systeem niet later dan 1,5 jaar na de datum waarop de betrokken overheden hun oordeel over het definitieve plan aan het bedrijf kenbaar hebben gemaakt.'

Voor de bedrijven die niet het BMP-spoor volgen, maar een standaardpakket van maatregelen zullen invoeren, geldt deze verplichte invoering niet. Voor deze bedrijven wordt de invoering van een milieuzorgsysteem echter wel sterk aanbevolen.

CeDo behoort niet tot de groep van bedrijven die het BMP spoor volgen, doch behoort tot de groep van bedrijven waarop het standaardpakket van toepassing is. Bij de aanvraag is evenwel een certificaat gevoegd waaruit blijkt dat CeDo beschikt over een gecertificeerd milieuzorgsysteem. Wanneer een bedrijf voldoet aan ISO 14001, voldoet het bedrijf automatisch aan de aan milieuzorg gestelde eisen in de IMT. CeDo vervult hiermee een voortrekkersrol. De aanwezigheid van het gecertificeerd milieuzorgsysteem zien wij als een positieve bijdrage maar wij zien geen aanleiding het milieuzorgsysteem, gelet op het vrijwillige karakter, deel uit te laten maken van deze Wm-vergunning.

4.12. Verruimde reikwijdte Wet milieubeheer

De verruimde reikwijdte van de Wet milieubeheer behandelt de thema's energiebesparing, waterbesparing, afvalpreventie en vervoersmanagement.

Omdat het bedrijf via de branche meedoet aan de Meer Jaren Afspraken energie efficiency (MJA-2) is daarmee onderzoek naar energiebesparing voldoende gewaarborgd. In paragraaf 4.6.1 van deze considerans is daar al op ingegaan.

Voor wat betreft het thema waterbesparing is hieronder een verdere uitwerking gegeven.

4.12.1. Waterbesparing

Binnen de inrichting wordt ca. 450.000 m³ water per jaar gebruikt ten behoeve van het productieproces. Hiervan is ca. 1.000 m³ leidingwater, 4.000 m³ demiwater en 440.000 m³ kanaalwater. Het leidingwater wordt voornamelijk gebruikt voor drinkwater en sanitaire doeleinden. Gelet op het feit dat het jaarverbruik van water boven 5.000 m³ ligt dient onderzocht te worden of er een waterbesparingspotentieel aanwezig is door het uitvoeren van een (beperkt) waterbesparingsonderzoek.

Besparing van water is belangrijk vanwege zuinig gebruik van grondstoffen. In voorschrift 12.1.1 is gesteld dat binnen zes maanden na het vankrachtworden van deze beschikking een beperkt waterbesparingsonderzoek ter goedkeuring aan het afdelingshoofd moet zijn overgelegd.

Een waterbesparingsonderzoek omvat in ieder geval:

- een analyse van de waterhuishouding, dat wil zeggen het opstellen van een overzicht van de waterbalans van het bedrijf en een toedeling van tenminste 90% van het totale waterverbruik aan individuele installaties en (deel)processen;
- het doornemen van de lijsten met voorbeelden van mogelijke waterbesparingsmaatregelen zoals opgenomen in het werkboek Rubber- en kunststofverwerkende industrie, update september 2006 (zie de achterliggende maatregelen in paragraaf 4.4 van module B);
- het selecteren van kansrijke waterbesparingsopties uit deze lijsten, dat wil zeggen de opties die nog niet (volledig) toegepast zijn maar mogelijk wel (volledig) toegepast kunnen worden;
- het toetsen op haalbaarheid van de geselecteerde opties;
- het opstellen van een planning voor het invoeren van zekere maatregelen en een planning van inspanningen voor onzekere maatregelen.

De resultaten van dit onderzoek worden vastgelegd in een rapport, met daarin tevens een beschrijving van de inrichting waarop het onderzoek zich richt.

Nadat een waterbesparingsonderzoek is uitgevoerd, wordt van het bedrijf verwacht dat tenminste alle waterbesparingsmaatregelen die haalbaar zijn gebleken, worden uitgevoerd. Ook de voorgenomen inspanningen inzake eventuele onzekere maatregelen, zoals beschreven in het planningonderdeel van de rapportage van het onderzoek, dienen uitgevoerd te worden.

Waterbesparingsmaatregelen worden als economisch haalbaar beschouwd als ze een terugverdientijd

hebben van 5 jaar of minder, rekening houdend met soms beschikbare subsidiemogelijkheden en andere financiële stimuleringsregelingen. Het waterbesparingsonderzoek sluit hierbij aan op het Werkboek Rubber- en kunststofverwerkende industrie, update september 2006.

4.12.2. Vervoer

In het kader van het vervoersmanagement en het kunnen beoordelen of het al dan niet opleggen van een vervoersplan aan de orde is, zijn de onderstaande toetsingscriteria relevant:

- Zijn binnen een inrichting meer dan 100 werknemers werkzaam;
- Heeft een inrichting meer dan 500 bezoekers per dag;
- Worden door eigen voertuigen meer dan 2.000.000 vrachtkilometers per jaar gemaakt.

Gelet op het feit dat de inrichting niet aan deze criteria voldoet, achten wij het dan ook niet redelijk om in de vergunningvoorschriften een vervoersplan op te nemen.

4.12.3. Afvalpreventie

Afval dat ontstaat in het reguliere productieproces bestaat voornamelijk uit (veelal gekleurde) PET-flessen, gemalen doppen, gekleurde PET-flakes, kleine PET-deeltjes, metaal, lumbs, etiketten e.d. ten gevolge van het wassen, alsmede zand. De vrijkomende reststromen worden gescheiden gehouden en gescheiden afgevoerd om elders te worden hergebruikt dan wel nuttig te worden toegepast. Op basis hiervan zijn wij van mening dat een afvalpreventieonderzoek in de onderhavige situatie niet zinvol is.

4.13. Registratie

Van bedrijven wordt verwacht dat zij een registratie bijhouden van milieurelevante gegevens. Het gaat daarbij om alle gegevens betreffende afvalstoffen, emissies naar lucht en water, verbruik van energie, water, grond- en hulpstoffen, storingen, calamiteiten en (on)voorziene gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan. Verder dienen berekeningen, metingen en keuringen ten aanzien van leidingen, tanks, appendages, geluidemissies en dergelijke en ook periodieke onderhoudsschema's te worden geregistreerd. Het moet helder zijn hoe metingen en registraties plaatsvinden. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan het meet- en registratiesysteem. De registratiegegevens moeten ten minste 5 jaar worden bewaard, en op verzoek van het bevoegd gezag worden getoond. Een daartoe strekkend voorschrift is in deze vergunning opgenomen.

5 Overwegingen m.b.t. onderdelen van de aanvraag die deel uitmaken van de beschikking en geldigheidsduur

Bij de wetswijziging van 16 juli 2005 van de Wet milieubeheer is art 8.11 lid 1, tweede zin geschrapt waarin stond: "De aanvraag om de vergunning maakt deel uit van de vergunning, voorzover dat in de vergunning is aangegeven". In de kamerstukken is daarover ondermeer het volgende opgemerkt. "Het schrappen van de tweede zin van het eerste lid moet leiden tot een bewuster gebruik van de aanvraag bij het schrijven van de vergunning. De bedoelde zin beoogde dat doel ook te bereiken, maar heeft, zo is de ervaring, een tegenovergesteld effect.

Door met zoveel woorden in de wet de mogelijkheid te noemen van het overnemen in de vergunning van de aanvraag of onderdelen daarvan, wordt de praktijk als het ware uitgenodigd om zulks te doen. Dit is om verschillende redenen onwenselijk. Door grote delen van de aanvraag in de vergunning te incorporeren wordt vaak onnodig de handelingsvrijheid van bedrijven beperkt. Bovendien lenen veel beschrijvingen in de aanvraag zich niet om in een juridisch bindend document te worden opgenomen, de beschrijvingen zijn ook niet met dat doel opgesteld. De betreffende zin kan overigens ook worden gemist omdat ook zonder deze zin een vergunningverlener de vrijheid heeft om in de vergunning delen van de aanvraag op te nemen of daarnaar te verwijzen”

Ten behoeve van het inwerking zijn van de inrichting dienen de volgende onderdelen van de aanvraag deel uit te maken van de vergunning:

- bijlage 6 (acceptatiebeleid), alsmede de beschrijving in paragraaf 2.1 en 2.2 van de aanvraag;
- bijlage 7 (AO/IC), alsmede de beschrijving uit paragraaf 2.3 van de aanvraag;
- bijlage 9 (emissiepunten);
- bijlage 15 (akoestisch rapport);
- bijlage 16 (NRB-onderzoek);
- bijlage 17 (brandveiligheidsrapport);
- bijlage 19 (nulsituatie bodemonderzoek).

6 Duur van deze vergunning

Ingevolge artikel 8.17 van de Wet milieubeheer, sub art 2.2. van het Inrichtingen en vergunningbesluit milieubeheer, kan een Wm-vergunning voor een afvalstoffeninrichting voor maximaal 10 jaar worden verleend. De aanvraag wordt dan ook voor de maximale termijn van 10 jaar aangevraagd en door ons verleend.

7. Terinzagelegging

De ontwerp-beschikking en de relevante stukken hebben ter inzage gelegen van 22 maart 2007 tot en met 2 mei 2007.

8. Zienswijzen en overwegingen ten aanzien daarvan

Naar aanleiding van de terinzagelegging zijn schriftelijke zienswijzen ingekomen van:

1. Chemelot Site Permit B.V. (hierna te noemen CSP), Postbus 601, 6160 AP Geleen
2. CeDo Recycling, De Asselen Kuil 15, Geleen (aanvraagster)

Alle uitgebrachte zienswijzen zijn binnen de gestelde termijn ontvangen en zijn derhalve ontvankelijk.

De ingebrachte zienswijzen kunnen als volgt worden samengevat:

Ad 1

Een toename van de geluidbelasting op met name zonebewakingspunt DS04 is ontoelaatbaar. Daardoor resteert nagenoeg geen geluidruimte meer voor aanpassing aan bestaande activiteiten en eventuele toekomstige uitbreidingen voor Chemelot. In plaats van het vergunnen van extra geluidruimte zouden voorzieningen aan de enkele geluidbronnen van CeDo voorgeschreven dienen te worden, overeenkomstig het principe van de beste beschikbare technieken. CSP is van mening dat de beschreven maatregelen, i.c. het inpakken van transportleidingen als kosteneffectief kunnen worden aangemerkt.

Ad 2.

De zienswijzen richten zich op de voorschriften 2.1.2, 6.1.14 en 9.5.1 sub c uit de ontwerp-beschikking.

Ten aanzien van de naar voren gebrachte zienswijzen overwegen wij het volgende.

Toename geluidsbelasting

Het voornaamste toetsingskader wordt gevormd door artikel 8.10, tweede lid, uit de Wet milieubeheer. Daarin wordt gesteld dat de vergunning in ieder geval geweigerd dient te worden indien:

- a. door verlening daarvan niet kan worden bereikt dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast;
- b. verlening daarvan niet in overeenstemming zou zijn met hetgeen overeenkomstig artikel 8.8, derde lid, door het bevoegd gezag in acht moet worden genomen. Daartoe behoren ondermeer grenswaarden die op grond van de artikelen 41, 46 tot en met 50, 53, 65 tot en met 68 of 72, tweede lid, van de Wet geluidhinder zijn gesteld.
- c. door verlening daarvan strijd zou ontstaan met regels als bedoeld in artikel 8.9 Wm.

Onder de beste beschikbare technieken wordt volgens de definitie uit de Wm verstaan: voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.

De beste beschikbare technieken dienen overeenkomstig het bepaalde in artikel 5a.1 van het Inrichtingen en vergunningbesluit milieubeheer te worden bepaald. Daartoe behoort ondermeer de Regeling aanwijzing BBT-documenten. Tabel 2 van die regeling vermeldt de documenten waarmee rekening dient te worden gehouden voor zover deze documenten betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting. Daartoe is ondermeer aangewezen het Werkboek milieumaatregelen rubber- en kunststofverwerkende industrie.

Ons is niet gebleken dat in dit document het inpakken van leidingen als milieumaatregel wordt genoemd, zodat het inpakken van leidingen niet als een gebruikelijke maatregel kan worden benoemd voor de bedrijfstak waarbinnen CeDo opereert. Ook de andere opgesomde documenten die in tabel 2 worden genoemd geven voor ons geen aanleiding het inpakken van de transportleidingen als beste beschikbare techniek te benoemen.

Ten aanzien van de overige algemene bepalingen vormt art 5a.1 van het IvB in het onder punt d genoemde (vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd) nog een afwegingskader, waarbij rekening dient te worden gehouden met de voorzienbare kosten en baten van de maatregel, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

Op zich is het inpakken van de transportleidingen, silo's en cyclonen een effectieve maatregel; volgens het akoestisch rapport van LBP van 29 januari 2007 neemt de bronsterkte hierdoor met ca. 6 - 10 dB af. De geluidsimissie op punt DS04 in de nachtperiode wordt, na het nemen van maatregelen aan de bronnen 1, 78/79/81, daardoor gereduceerd van 44,3 naar ca. 42,4 dB(A) (etmaalwaarde). De afname op punt DS04 neemt daardoor af van 56,27 naar 56,17 dB(A) (verschil derhalve 0,10 dB(A)), procentueel gezien ca. 2 %. Hiervoor is de investering begroot op € 100.000,-. Aangezien er geen wettelijke grondslag is de maatregelen af te dwingen, de grenswaarde ingesteld op grond van artikel 47 respectievelijk artikel 53, lid 2 van de Wet geluidhinder wordt immers in acht genomen, zien wij geen aanleiding de vergunning voor de inrichting of een deel van de inrichting te weigeren. Wij zijn van mening dat de investering in geluidreducerende maatregelen, gelet op de te behalen milieuwinst, te hoog is om dit middels voorschriften in deze vergunning af te dwingen.

Voorzover nog van belang achten wij deze vergunning niet in strijd met de regels zoals bedoeld in artikel 8.9 van de Wm.

Voorschrift 2.1.2

In dit voorschrift is bepaald dat bedrijfsafvalstoffen die uit het productieproces vrijkomen op het buitenterrein in containers moeten worden opgeslagen. De huidige gang van zaken is dat er ook afvalstoffen los worden gestort waarbij alle milieuaspecten in acht worden genomen. Het gaat met name om restproducten uit de (voor)wasinstallaties. Verzocht wordt dit voorschrift zodanig aan te passen dat deze afvalstoffen los mogen worden opgeslagen.

Wij achten deze zienswijze terecht en hebben voorschrift 2.1.2. hierop aangepast door de verplichting de afvalstoffen in containers op te slaan te schrappen.

Voorschrift 6.1.14

In dit voorschrift is bepaald dat de sprinklerinstallatie ieder jaar gecontroleerd moet worden door een NCP erkende inspectie-instelling en dat jaarlijks een certificaat moet worden overgelegd. Aanvraagster verzoekt om in plaats van het certificaat het onderhoudscontract te mogen tonen. Omdat in de onderhavige situatie de (externe) veiligheid niet in het geding is, kan volstaan worden met een jaarlijkse keuring zonder dat een certificaat hoeft te worden overgelegd. Deze zinsnede hebben wij uit voorschrift 6.1.14 verwijderd.

Voorschrift 9.5.1 onder c

Volgens dit voorschrift moeten de vulpunten van de silo's voorzien worden van een duidelijk opschrift van het in de silo op te slaan product. Aanvraagster acht dit overbodig omdat de silo's direct gekoppeld zijn

aan of de PET-productielijn of de LDPE-productielijn en niet verkeerd gevuld kunnen worden. Wij hebben het voorschrift 9.5.1 onder c aangepast door de laatste zin te schrappen.

9. Besluit

Gelet op de betreffende bepalingen van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht besluiten wij:

- I aan CeDo Households Products N.V., gevestigd aan de Herkenrodesingel 4A2 te 3500 Hasselt België, ten behoeve van haar inrichting CeDo Recycling, gelegen aan De Asselen Kuil 15 te Geleen, een oprichtingsvergunning als bedoeld in artikel 8.1, eerste 1 sub a en c van de Wet milieubeheer te verlenen;
- II dat de aanvraag van 4 december 2006, ingekomen op 4 december 2006, op de volgende onderdelen deel uitmaakt van deze vergunning, behalve indien daarvan volgens de hierna volgende voorschriften mag of moet worden afgeweken;
 - bijlage 6 (acceptatiebeleid), alsmede de beschrijving in paragraaf 2.1 en 2.2 van de aanvraag;
 - bijlage 7 (AO/IC), alsmede de beschrijving uit paragraaf 2.3 van de aanvraag;
 - bijlage 9 (emissiepunten);
 - bijlage 15 (akoestisch rapport);
 - bijlage 16 (NRB-onderzoek);
 - bijlage 17 (brandveiligheidsrapport);
 - bijlage 19 (nulsituatie bodemonderzoek).
- III de vergunning te verlenen voor een periode van 10 jaar;
- IV aan deze vergunning de hierna volgende voorschriften te verbinden, met dien verstande dat ingevolge artikel 8.16, onder c, van de Wet milieubeheer de voorschriften 4.5.1 tot en met 4.5.4 van kracht blijven tot 1 jaar nadat deze vergunning haar geldigheid heeft verloren;
- V aan de vergunning een lijst te verbinden, waarin de diverse begrippen worden verklaard, die in de vergunning gebruikt worden.

Opmerking:

Het verlenen van deze vergunning houdt niet in dat hiermee is voldaan aan de bepalingen die in andere wetten, verordeningen enz. (zoals bijvoorbeeld Woningwet, Bouwverordening, etc.) zijn gesteld, dan wel op grond hiervan worden voorgeschreven.

10. Slotbepaling:

Een afschrift van dit besluit wordt gezonden aan:

- Aanvraagster als beschikking op het verzoek;
- Paclan Belgium NV, Europaparklaan 2027, 3530 Houthalen België;
- CeDo Recycling, De Asselen Kuil 15, 6161 RD Geleen;
- Burgemeester en wethouders van de gemeente Sittard-Geleen;
- Burgemeester en wethouders van de gemeente Beek;
- Waterschap Roer en Overmaas, Unit Vergunningen en Handhaving te Roermond;
- NV Nederlandse Gasunie, Concourslaan 17, 9727 KC Groningen (inzake belemmeringenwet privaatrecht);

- Saranne BV, Utrechtseweg 310, 6812 AR Arnhem (inzake belemmeringenwet privaatrecht);
- NV Mega Limburg, Postbus 1484, 5200 BM 's-Hertogenbosch (inzake belemmeringenwet privaatrecht);
- N.V. DSM, Postbus 6500, 6401 JH Heerlen (inzake belemmeringenwet privaatrecht);
- NV Waterleiding maatschappij Limburg, Limburglaan 25, 6229 GA Maastricht (inzake belemmeringenwet privaatrecht);
- Chemelot Site Permit B.V., t.a.v. mw. R. Teunissen, Postbus 601, 6160 AP Geleen (vanwege ingebrachte zienswijze).

Gedeputeerde Staten van Limburg

namens dezen,

afdelingshoofd

Vergunningen en Subsidies

Bijlagen

Bijlage 1 : Voorschriften

Bijlage 2 : Begrippenlijst

Bijlage 1 Voorschriften:

1. Algemene voorschriften

1.1. Algemene zorgvoorschriften

1.1.1.

De inrichting dient te allen tijde in ordelijke toestand en in goede staat van onderhoud te verkeren.

1.1.2.

De verlichting in de inrichting moet zodanig zijn dat voortdurend een behoorlijke oriëntatie binnen de inrichting mogelijk is en bij duisternis werkzaamheden, waaronder begrepen controlewerkzaamheden, zowel binnen als buiten de gebouwen van de inrichting kunnen worden verricht.

1.1.3.

Het aantrekken van insecten, knaagdieren en ongedierte moet worden voorkomen. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, moet doelmatige bestrijding van insecten, knaagdieren en ander ongedierte plaatsvinden.

1.1.4.

Voertuigen (eigen voertuigen en voertuigen van derden) moeten bij het verlaten van de inrichting zodanig schoon zijn en zodanig zijn beladen en/of afgedekt dat geen verontreiniging van de openbare weg kan plaatsvinden.

1.1.5.

Binnen de inrichting moet een overzichtelijke en actuele plattegrond aanwezig zijn. Op deze plattegrond dienen tenminste te zijn aangegeven:

- alle gebouwen en installaties met hun functies;
- alle opslagen van stoffen welke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken met vermelding van aard en maximale hoeveelheid.

1.1.6.

(Proces)installaties moeten zodanig zijn geconstrueerd en worden onderhouden dat het optimaal functioneren van alle onderdelen gewaarborgd is. Ze moeten bestand zijn tegen druk en temperatuur welke hierin optreden en het medium waarvoor ze bestemd zijn. Elk defect aan een installatie dat gevaar, schade of hinder buiten de inrichting kan veroorzaken, evenals elke lekkage dient zo spoedig mogelijk te worden hersteld.

1.1.7.

Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.

1.1.8.

Degene die de inrichting drijft, is verplicht aan alle in de inrichting werkzame personen een schriftelijke instructie te verstrekken, met het doel gedragingen uit te sluiten die het gevolg kunnen hebben dat de inrichting niet overeenkomstig de vergunning en haar voorschriften in werking is en als zodanig kunnen leiden tot een overtreding van een of meer van die voorschriften. Deze instructie moet aan een door het bevoegd gezag voor de controle op de naleving van de vergunning aangewezen ambtenaar op diens verzoek worden getoond.

1.1.9.

Daar waar in deze vergunning is voorgeschreven dat degene die de inrichting drijft, verplicht is metingen, keuringen en controles aan installaties of installatieonderdelen te verrichten of te doen verrichten, moeten de resultaten daarvan ten minste 3 jaar binnen de inrichting worden bewaard.

1.1.10.

Voorzover de voorschriften in deze vergunning niet of in onvoldoende mate voorzien in een toereikende bescherming van het milieu tegen de nadelige gevolgen die de inrichting kan veroorzaken, worden die gevolgen voorkomen of, voorzover voorkomen niet mogelijk is, zoveel mogelijk beperkt.

2. Afvalstoffen (preventie / scheiding / reductie / hergebruik / verwijdering)

2.1.1.

De uit het productieproces vrijkomende afvalstoffen dienen met het oog op verwerking naar soort te worden verzameld, opgeslagen en zo vaak als nodig naar een aangewezen vergunninghoudster te worden afgevoerd. Gevaarlijke afvalstoffen moeten zo vaak als nodig, doch ten minste 1 maal per jaar uit de inrichting worden afgevoerd.

2.1.2.

Bedrijfsafvalstoffen die op het buitenterrein in containers worden opgeslagen en lege pallets dienen op een afstand van ten minste 7,5 m van de gebouwen van de inrichting geplaatst te zijn.

2.1.3.

Het zwerfafval binnen de inrichting en het zwerfafval, voorzover afkomstig van de inrichting, binnen een straal van 100 meter buiten de inrichting dient dagelijks te worden verzameld en opgeruimd.

3. Afvalstoffenbewerking

3.1. Afvalstoffen, die mogen worden opgeslagen en verwerkt, inclusief capaciteiten

3.1.1.

In de inrichting mogen uitsluitend de in de onderstaande tabel – van buiten de inrichting afkomstige – afvalstoffen worden opgeslagen, be- en/of verwerkt, (indeling overeenkomstig de Eural).

Euralcode	Omschrijving
02 01 04	LDPE kunststofafval (exclusief verpakkingen) afkomstig van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij
15 01 02	LDPE en PET kunststofverpakking (inclusief gescheiden ingezameld stedelijk verpakkingsafval)
19 12 04	PET kunststofafval van niet elders genoemde mechanische afvalverwerking
20 01 39	LDPE kunststoffen afkomstig van gescheiden ingezamelde fracties van stedelijk afval

3.1.2.

De binnen de inrichting maximale hoeveelheid opgeslagen (afval)stoffen op enig moment en de maximale doorzetcapaciteit, mag voor de verschillende afvalstromen in ieder geval niet meer bedragen dan de in de onderstaande tabel aangegeven hoeveelheden.

Afvalstof	Maximale opslaghoeveelheid op enig moment [ton]	Doorzetcapaciteit [ton / jaar]
PET flessen (Polyethyleenteraphtalaat)	6 000 [ca. 28.000 m ³]	13.000 – 25.000
LDPE uit de landbouw (Low Density Polyethyleen)	8 000 (*)	22.000 – 40.000
LDPE overig (Low Density Polyethyleen)	5 000 (*)	22.000 – 40.000

(*) Opmerkingen: De gezamenlijke opslaghoeveelheid van de beide categorieën LDPE bedraagt maximaal 10.000 ton [ca. 15.000 – 25.000 m³].

3.1.3.

Een partij afvalstoffen die van buiten de inrichting afkomstig is, mag gedurende maximaal 3 jaar binnen de inrichting worden opgeslagen. Binnen deze periode dient de partij te zijn bewerkt en afgevoerd.

3.1.4.

Indien de bewerking en/of de afvoer van de afvalstoffen door bepaalde oorzaken stagneert, dient de vergunninghoudster dit binnen 14 dagen schriftelijk te kennen te geven aan het voor de vergunning bevoegd gezag. Deze mededeling dient gegevens te bevatten over:

- de oorzaak waardoor die stoffen niet kunnen worden afgevoerd;
- de (vermoedelijke) tijdsduur van de stagnatie;
- maatregelen die de vergunninghoudster neemt om de stagnatie op te lossen of in de toekomst te voorkomen.

3.2. Voorschriften over acceptatie en registratie van afvalstoffen

3.2.1.

Acceptatie en verwerking van de te accepteren afvalstoffen dienen plaats te vinden conform het schriftelijk vastgelegde acceptatie- en verwerkingsbeleid uit bijlage 6 alsmede paragraaf 2.1 en 2.2 van de bij deze vergunning behorende Wm-vergunningsaanvraag.

3.2.2.

Wijzigingen van de onder 3.2.1 bedoelde procedures mogen uitsluitend worden doorgevoerd na goedkeuring door het afdelingshoofd.

3.2.3.

De in voorschrift 3.2.1 bedoelde procedures moeten gedurende de openingstijden van de inrichting voor het bevoegd gezag schriftelijk ter inzage liggen.

3.2.4.

Acceptatie van afvalstoffen is slechts toegestaan indien de vergunde maximale opslagcapaciteit van de te accepteren afvalstof niet wordt overschreden.

3.2.5.

Vergunninghoudster is verplicht zich ervan te overtuigen (visueel en administratief) dat de aard, samenstelling en eigenschappen van elke in ontvangst te nemen partij afvalstoffen overeenkomen met de gegevens zoals die door de aanbieder zijn verstrekt.

3.2.6.

De ter acceptatie aangeboden afvalstoffen dienen te zijn gewogen of binnen de inrichting te worden gewogen. Weging dient te geschieden op een door het IJkwezen geijkte weeginstallatie.

3.2.7.

Vergunninghoudster is verplicht een overzichtelijke registratie bij te houden van:

- a. de geaccepteerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, hoeveelheid, ontdoener en transporteur);
- b. de aangevoerde maar geweigerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof en reden van weigering);
- c. de afgevoerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, hoeveelheid, afleveradres en transporteur);
- d. de hoeveelheid en aard van de geproduceerde reststromen alsmede de wijze waarop deze zijn verwijderd.

De hoeveelheid dient te worden geregistreerd in kilogrammen. De registratie moet gedurende ten minste 3 jaar worden bewaard.

3.2.8.

Per kalenderjaar dient vergunninghoudster binnen 3 maanden na afsluiting van het kalenderjaar aan het bevoegd gezag de getotaliseerde gegevens per afvalstroom als bedoeld in voorschrift 3.2.7 te rapporteren. In deze rapportage dient verder een vergelijking te worden opgenomen van de geregistreerde gegevens en de in het voorgaande jaar geregistreerde gegevens.

3.3. Voorschrift over administratieve organisatie en interne controle

3.3.1.

De administratieve organisatie en interne controle ten behoeve van de acceptatie en verwerking van afvalstoffen dient plaats te vinden conform de bij deze vergunning behorende paragraaf 2.3 en bijlage 7 uit de vergunningsaanvraag.

3.3.2.

Wijzigingen van de onder 3.3.1 bedoelde procedures mogen uitsluitend worden doorgevoerd na goedkeuring door het afdelingshoofd.

3.3.3.

Geaccepteerde partijen afvalstoffen dienen te allen tijde te kunnen worden gelokaliseerd. Hiertoe dient elke partij te worden voorzien van een uniek identificatienummer en een locatiecode. Partijen die met in acht name van voorschrift 3.5.1 onder b zijn samengevoegd, kunnen onder één identificatienummer worden opgeslagen.

3.4. Voorschrift voor verwijderen afvalstoffen bij bedrijfsbeëindiging

In geval van een langdurige onderbreking van de werkzaamheden (langer dan zes maanden), bij bedrijfsbeëindiging of bij een faillissement moeten alle in de inrichting aanwezige afvalstoffen c.q. gevaarlijke (afval)stoffen volgens de hierop van toepassing zijnde wet- en regelgeving worden afgevoerd.

3.5. Overige bepalingen

3.5.1.

Antimengbepaling afvalstoffen

- a. Partijen afvalstoffen mogen niet worden samengevoegd, tenzij dit expliciet is vergund.
- b. Samenvoegen (opbulken) van partijen afvalstoffen is uitsluitend toegestaan bij partijen afvalstoffen die tot dezelfde afvalcategorie (gevaarlijk versus niet-gevaarlijk) behoren en waarvan de verontreiniging van dezelfde aard (verontreinigingsparameters) en omvang (concentratie afzonderlijke verontreinigingen) is.
- c. Het is te allen tijden verboden gevaarlijke afvalstoffen samen te voegen c.q. te mengen met niet-gevaarlijke afvalstoffen.

3.5.2.

Gemorste vaste afvalstoffen moeten zo snel mogelijk worden aangeharkt of aangeveegd en worden opgeslagen in een daarvoor bestemde container van doelmatig materiaal of in daarvoor bestemde doelmatige emballage.

3.5.3.

De opslaghoogte van losgestort kunststof mag niet meer bedragen dan 4 meter boven het maaiveld.

De opslaghoogte van geperste balen kunststof mag niet meer bedragen dan 5,5 meter boven het maaiveld.

3.5.4.

De opslag van (afval)stoffen tegen keerwanden moet zodanig geschieden dat geen (afval)stoffen over de keerwanden kunnen geraken.

3.5.5.

Ter voorkoming, dan wel zoveel mogelijk beperken van diffuse emissies wordt stof dat vrijkomt bij mechanische bewerking van kunststof of kunststof producten, voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is, doelmatig aan de bron afgezogen.

3.5.6.

Voor het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht, worden de conform de in voorschrift 3.5.5 afgezogen emissies die naar de buitenlucht worden afgevoerd, bovendaks en omhoog gericht afgevoerd.

3.5.7.

Afgezogen stofemissies die vrijkomen bij mechanische bewerking van kunststof en kunststof producten moeten worden gevoerd door een filtrerende afscheider, waarvan de uittredende lucht ten hoogste 5 mg/m³ stof bevat. De filtrerende afscheider dient in goede staat van onderhoud te verkeren, periodiek gecontroleerd te worden en zo vaak als voor de goede werking nodig is, schoongemaakt en/of vervangen te worden.

4. Bodem

4.1. Algemene voorschriften

4.1.1.

Het is in de inrichting verboden om voor de bodem en het grondwater schadelijke stoffen in of op de bodem te brengen.

4.1.2.

Bodembedreigende stoffen moeten zodanig worden bewaard en worden gebezigd dat geen verontreiniging van de bodem en grondwater kan optreden.

4.2. Voorschriften over noodzakelijke bodembeschermende maatregelen en voorzieningen (NRB toets)

4.2.1.

Een bodembeschermende voorziening of maatregel voldoet aan bodemrisicocategorie A zoals gedefinieerd in de NRB.

4.2.2.

Binnen drie maanden na het vankrachtworden van deze beschikking dienen de volgende bodembeschermende voorzieningen te zijn uitgevoerd:

- Ten behoeve van het ontvetten van metalen onderdelen dient een lekbak of de kerende voorziening te worden gerealiseerd.

- Bij het verpompen van vloeistoffen ten behoeve van de waterzuivering en in het verwerkingsproces voor PET dient onder de pompen een lekbak aanwezig te zijn dan wel dient de vloer vloeistofdicht uitgevoerd te zijn, inclusief de eerder genoemde CUR/PBV-44 certificering.

Opmerking: zie hiervoor paragraaf 4.5.2 in de considerans van deze vergunning alsmede bijlage 16 van de aanvraag.

4.3. Vloeistofdichte vloeren

4.3.1.

Een vloeistofdichte vloer moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd, dat geen vloeistof van het vloeistofdichte vloergedeelte kan aflopen, anders dan naar de bedrijfsriolering die op het vloeistofdichte vloergedeelte is aangesloten.

4.3.2.

De op de vloeistofdichte verharding opgevangen vloeistof, hemelwater daaronder ook begrepen, moet blijvend afvloeien naar het afvoersysteem. Het vloeistofdichte oppervlak moet voldoende vlak zijn en op afschot zijn gelegen om plasvorming te voorkomen.

4.3.3.

De vloeistofdichte verharding moet vloeistofdicht aansluiten op eventuele goten en op de trottoirgedeelten. Het afvloeien van vloeistof mag niet worden belemmerd door opstaande kanten van goten en dergelijke. Doorvoeren van kabels en leidingen inclusief lekplaten en bevestigingspunten op of in een vloeistofdichte vloer of verharding moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd.

4.3.4.

Als bewijs van vloeistofdichtheid van een vloeistofdichte vloer, verharding of bedrijfsriolering moet een geldige PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorziening aan het bevoegd gezag kunnen worden getoond. Nieuwe vloeistofdichte vloeren/rioleringen of vloeistofdichte vloeren/rioleringen waarvan de keuringstermijn is verstreken moeten terstond aan de hand van CUR/PBV-aanbeveling 44, worden geïnspecteerd door een Deskundig Inspecteur. Een Deskundig Inspecteur is een persoon die ten minste voldoet aan de eisen van deskundigheid en onafhankelijkheid, zoals omschreven in Kiwa/PBV-Rapport WF 98-01 "Deskundigheidseisen inspecteur bodembeschermende voorzieningen". Een geldige PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorzieningen wordt verkregen door de inspectie uit te laten voeren door een bij Stichting ODI/VDV aangesloten bureau of door een op basis van BRL-1151 gecertificeerd bedrijf.

4.3.5.

Voor het verstrijken van de keuringstermijn die is opgenomen in de PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorzieningen moet de betreffende vloeistofdichte vloer of verharding opnieuw worden geïnspecteerd overeenkomstig de CUR/PBV-aanbeveling 44.

4.3.6.

Indien een vloer of verharding na inspectie niet als vloeistofdicht kan worden aangemerkt, moeten de door de inspecteur in het inspectierapport geadviseerde herstelmaatregelen binnen de eveneens in het rapport aangegeven termijn worden uitgevoerd.

Na uitvoering van de herstelwerkzaamheden moet opnieuw een inspectie overeenkomstig de CUR/PBV-aanbeveling 44 worden uitgevoerd.

4.3.7.

Een vloestofdichte vloer of verharding moet door de vergunninghoudster periodiek op deugdelijkheid en doelmatigheid worden geïnspecteerd (bedrijfsinterne controle). De frequentie van deze controle alsmede de te beoordelen onderdelen worden vastgelegd op de PBV-Verklaring Vloestofdichte Voorziening. Deze verklaring moet altijd in de inrichting aanwezig zijn en moet op verzoek kunnen worden getoond aan het bevoegd gezag.

4.3.8.

De uitgevoerde inspecties moeten worden geregistreerd. Hierbij moet gebruik worden gemaakt van de checklist opgenomen in CUR/PBV-aanbeveling 44.

4.4. Vloestofkerende vloeren

4.4.1.

Voor een vloestofkerende vloer of verharding gelden navolgende voorwaarden:

- a. De vloer of verharding moet voldoende sterkte bezitten voor de activiteiten, die in de inrichting worden uitgevoerd en moet zodanig zijn aangebracht dat scheuren in de vloer of verharding worden voorkomen;
- b. De vloer of verharding (inclusief naden) moet zodanig zijn uitgevoerd dat als gevolg van morsen of bij lekkages de opgevangen (vloei)stoffen niet (kunnen) weglekken naar de ondergrond, voordat de gemorste of gelekte (vloei)stoffen zijn/worden opgeruimd;
- c. De op de vloer/verharding opgevangen vloestof moet terstond middels absorptiemateriaal worden verwijderd dan wel naar een bedrijfsriolering worden afgevoerd;
- d. Beschadigingen aan de vloer/verharding moeten zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 3 maanden worden hersteld door een bedrijf, dat hiertoe is erkend;
- e. De vloer of verharding moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd of op afschot zijn gelegd, dat geen vloestof buiten de vloer of verharding kan treden. De op de vloer of verharding opgevangen vloestof moet naar een bedrijfsriolering worden afgevoerd dan wel opgevangen en worden afgevoerd naar een vergunninghoudster voor de verwerking van deze vloestoffen.

4.4.2.

De vergunninghoudster moet jaarlijks een bedrijfsinterne controle uitvoeren op de vloestofwerendheid van de vloer of verharding. Daartoe moet een interne procedure (inspectieplan) opgesteld worden, waarin in ieder geval moet worden vastgelegd:

- welke voorzieningen moeten worden geïnspecteerd;
- de inspectiefrequentie (periodiek, toezicht op specifieke handelingen);
- de wijze van inspectie (visueel, monsternamen, metingen enz.);
- welke deskundigheid daarvoor nodig is;
- wie voor de inspectie verantwoordelijk is;
- welke middelen daarvoor nodig zijn;
- hoe de resultaten worden gerapporteerd en geregistreerd;
- welke acties bij geconstateerde onregelmatigheden zullen worden genomen.
- Gebreken dienen zo spoedig mogelijk te worden hersteld.

4.4.3.

Het inspectieplan moet altijd op de werkplek van de uitvoerende perso(o)n(en) aanwezig zijn. De vergunninghoudster moet erop toezien dat het inspectieplan wordt nageleefd. De uitgevoerde inspecties moeten worden geregistreerd. Hierbij moeten ten minste de volgende gegevens worden vermeld:

- datum, waarop de inspecties zijn uitgevoerd;
- bevindingen;
- de eventueel genomen vervolgacties.

De registraties moeten gedurende ten minste 3 jaar bewaard worden.

4.5. Voorschrift bodemonderzoek bij bedrijfsbeëindiging

4.5.1.

Binnen 2 maanden na het beëindigen van de activiteiten of een gedeelte van de activiteiten dient een bodemonderzoek, waarin de bodemkwaliteit - op die plaatsen van de inrichting waar bodembedreigende handelingen hebben plaatsgevonden - is vastgelegd, te zijn uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op de stoffen die door de werkzaamheden ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit hebben gevormd. Daarbij moet het eindsituatieonderzoek minimaal dezelfde locaties onderzoeken als tijdens het nulsituatie-bodemonderzoek onderzocht zijn en dient het onderzoek ten minste dezelfde onderzoeksstrategie te hebben.

4.5.2.

Het bodemonderzoek als bedoeld in voorschrift 4.5.1 moet voldoen aan de methodiek zoals omschreven in de publicatie "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek"; danwel de norm NEN 5740 " Bodem, Onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek". De monster- en analysemethoden moet voldoen aan NEN 5740.

4.5.3.

De resultaten van een bodemonderzoek als bedoeld in voorschrift 4.5.1 en 4.5.2 dienen binnen 1 maand na uitvoering van het onderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.

4.5.4.

Bij geconstateerde verontreiniging van de bodem boven de nulsituatie dient de vergunninghoudster deze toename van de verontreiniging van de bodem - voor zover deze is ontstaan ten gevolge van het inwerking zijn van de inrichting - in overleg met het bevoegd gezag te verwijderen of te behandelen.

4.5.5.

Indien op enig moment na het vankrachtworden van de vergunning de verontreinigingssituatie van de bodem wordt gewijzigd dienen deze wijzigingen middels een evaluatierapport aan het afdelingshoofd te worden overgelegd.

4.6. Voorschriften voor rioolinspecties en onderhoud (proceswaterriolen en schoonwaterriolen)

4.6.1.

De bedrijfsriolering, het leidingstelsels voor het transport van afvalwater, proceswater, percolatiewater en verontreinigd hemelwater en de in het stelsel opgenomen voorzieningen moeten lekdicht zijn uitgevoerd en moeten bestand zijn tegen de invloed van het te transporteren afvalwater.

4.6.2.

Elk nieuw aan te leggen stelsel voor het transport van afvalwater, proceswater, percolatiewater en hemelwater dient voor het ingebruiknemen te worden afgeperst conform het gestelde in de Standaard RAW-bepalingen. Indien bij afpersen blijkt, dat het betreffende stelsel niet voldoet aan het gestelde in de Standaard RAW-bepalingen, dan mag dit niet in gebruik worden genomen. Vergunninghoudster dient een verslag te maken van het afpersen van de leidingstelsels; dit verslag dient binnen één maand na de datum van het afpersen aan het afdelingshoofd te worden overgelegd.

4.6.3.

De bedrijfsriolering dient uiterlijk binnen 3 jaar na het vankrachtworden van de vergunning en vervolgens elke 6 jaar na de laatste controle te worden gecontroleerd op de technische toestand en de vloeistofdichtheid. De controle dient plaats te vinden overeenkomstig NEN 3398. De beschrijving van de toestandgegevens dient plaats te vinden overeenkomstig NEN 3399. Van de controle dient een rapport te worden gemaakt, waarin ten minste de volgende gegevens zijn opgenomen:

- de datum en de plaats van inspectie;
- de wijze van uitvoering;
- profielafmetingen van de buis, buislengte en buismateriaal;
- afmetingen, opbouw en materiaal van de put(ten);
- gebreken aan het riool en vervuiling van het riool;
- een eenduidige plaatsaanduiding van de rapportagegegevens.

4.6.4.

Het controlerapport als bedoeld in voorschrift 4.6.3 dient binnen 2 maanden na de controle aan het afdelingshoofd te worden overgelegd. Indien uit de controle blijkt dat de bedrijfsriolering niet vloeistofdicht is dient binnen 3 maanden na de controle ter goedkeuring aan het bevoegd gezag een herstelprogramma te worden overgelegd.

4.6.5.

Gebreken die tijdens de controle van de riolering als bedoeld in voorschrift 4.6.3 zijn geconstateerd dienen zo spoedig mogelijk te worden hersteld. Het rapport van de uitgevoerde inspectie- en onderhoudswerkzaamheden dient op de inrichting aanwezig te zijn.

4.6.6.

De aanleg, het beheer en het onderhoud van leidingen c.a. ten behoeve van het transport van afvalwater moeten plaatsvinden overeenkomstig de van toepassing zijnde Praktijkrichtlijnen NPR 3218, NPR 3220, NEN-EN 1091 en NEN 3398.

5. Energie

5.1.1.

Vergunninghouder dient uiterlijk 6 maanden na het vankrachtworden van deze vergunning haar energiebesparingplan (EBP) ter beoordeling in bij het bevoegd gezag. Het EBP moet voldoen aan het gestelde in de "Handleiding energiebesparingonderzoeken", Infomil, augustus 2003.

5.1.2.

Vergunninghouder verbetert zijn energie-efficiency door uiterlijk één jaar na goedkeuring van het EBP door het bevoegd gezag de rendabele maatregelen uit het EBP te hebben uitgevoerd. Vergunninghouder mag een maatregel vervangen door een gelijkwaardig alternatief, op voorwaarde dat de gelijkwaardigheid in het energiedeel van het milieujaarverslag of anderszins richting het bevoegde gezag wordt gemotiveerd. Onder gelijkwaardig wordt verstaan dat het minstens evenveel bijdraagt aan verbetering van de energie-efficiency en geen stijging geeft van de milieubelasting groter dan die van de vervangen maatregel.

5.1.3.

In het geval dat vergunninghouder de deelname aan het convenant Meerjarenafspraak Energie-efficiency (MJA-2) beëindigt, stelt de vergunninghouder het bevoegd gezag hiervan onverwijld in kennis.

5.2. Controle persluchtleidingen

5.2.1.

Leidingen voor perslucht moeten luchtdicht zijn en jaarlijks op luchtdichtheid worden gecontroleerd. De bevindingen van deze controle dienen te worden bewaard in een logboek.

6. Externe veiligheid / Brandveiligheid

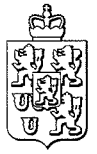
6.1. Brandveiligheidsvoorschriften

6.1.1.

Gebouwen/installaties en opslagvoorzieningen moeten te allen tijde goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.

6.1.2.

Er moet zijn voorzien in maatregelen en middelen voor brandpreventie (inclusief bereikbaarheid objecten) en adequate brandbestrijdingsapparatuur. Hiertoe behoort in ieder geval een secundaire bluswatervoorziening met een capaciteit van ten minste 90 m³ / uur, gedurende tenminste 4 uur. De maatregelen en middelen die toegepast worden, de capaciteit, de opstelplaatsen en de hoeveelheden moeten in overleg met en onder goedkeuring van de brandweer zijn vastgesteld in de vorm van een aanvalsplan.

6.1.3.

Elk blusmiddel moet duidelijk zichtbaar, steeds onbelemmerd bereikbaar en tot onmiddellijk gebruik gereed en beschikbaar zijn.

6.1.4.

Brandblusmiddelen moeten jaarlijks worden gecontroleerd door een daartoe erkende instantie. De datum en het resultaat van de laatst uitgevoerde controle moeten op of nabij het blusmiddel zijn aangegeven.

6.1.5.

Opslagcompartimenten van losgestorte brandbare afvalstoffen mogen maximaal 500 m² groot en 4 meter hoog zijn. Opslagcompartimenten van geperste balen brandbare afvalstoffen mogen maximaal 1000 m² groot en 5,5 meter hoog zijn. De diepte van een opslagstapel binnen één compartiment is maximaal 15 meter (bij een onbepaalde lengte).

6.1.6.

Door toepassing van keerwanden mogen opslagcompartimenten worden gegroepeerd tot een gezamenlijk oppervlak van maximaal 2500 m². Elk opslagcompartiment is van twee zijden door een brandweervoertuig te benaderen.

De keerwanden binnen de opslagcompartimenten dienen een brandwerendheid van ten minste 240 minuten te bezitten en ten minste 1 m boven de maximaal toegestane opslaghoogte te reiken. De grenzen van de compartimenten moeten in overleg met het afdelingshoofd blijvend zichtbaar zijn uitgezet.

6.1.7.

De opslagen (stapels) hebben voorzieningen die het verspreiden van smeltend kunststof, in het bijzonder in de ruimte tussen de (groepen van) opslagcompartimenten, voorkomen.

6.1.8.

De inrichting beschikt over materieel en personeel dat in staat is nog niet brandend kunststof uit de opslagplaatsen te rijden.

6.1.9.

Opslagcompartimenten van losgestorte brandbare afvalstoffen mogen geen steilere hellingshoek dan 45 graden hebben.

6.1.10.

Een brand in de inrichting veroorzaakt op de eigen gebouwen en een ander opslagcompartiment geen grotere stralingswarmte-intensiteit dan 15 kW per m².

6.1.11.

Onverminderd het gestelde in voorschrift 6.1.10 moet tussen twee (groepen van) opslagcompartimenten van brandbare afvalstoffen alsmede tussen een opslagcompartiment en een (eigen) gebouw, een minimale afstand van 10 meter vrij worden gehouden.

6.1.12.

In afwijking van voorschrift 6.1.11 bedraagt bij opslag op het buitenterrein de vrije ruimte tussen opslag van losgestort materiaal en andere opslagen en (eigen)gebouwen ten minste 15 m.

6.1.13.

De afstand tussen enig opslagcompartiment en de erfgrens bedraagt ten minste 2 m. Op de erfgrens dient een deugdelijk hekwerk aanwezig te zijn met een minimale hoogte van 2 m waardoor toegang van derden op het opslagterrein van CeDo redelijkerwijs niet mogelijk is.

6.1.14.

Een sprinklerinstallatie moet voor het ingebruiknemen en vervolgens ieder jaar door een door het NCP erkende inspectie-instelling op deugdelijkheid worden gecontroleerd en in orde zijn bevonden.

7. Geluid

7.1.1.

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten in de representatieve bedrijfssituatie, mag ter plaatse van de immissiepunten, zoals aangegeven in het bij de aanvraag gevoegd akoestisch rapport (bijlage IV figuur 4), niet meer bedragen dan in onderstaande tabel is aangegeven.

waarneem punt nr. (Wnp)	Omschrijving	Hoogte Wnp	Dag (07.00-19.00 u)	Avond (19.00 – 23.00 u)	Nacht (23.00 – 07.00 u)
1-A	Neerbeek	5,0	36	35	35
2_A	Beek	5,0	46	45	45
3_A	Elsloo	5,0	31	30	30
4_A	Controlepunt Z	5,0	57	56	56
5_A	DS04 Beek	5,0	37	36	36
6_A	DS03 Neerbeek	5,0	34	33	33
7_A	MP N	5,0	62	62	62
10_A	DS09	5,0	30	30	30

7.1.2.

Het maximale geluidniveau (L_{Amax}) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, en door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten in de representatieve bedrijfssituatie, mag ter plaatse van de immissiepunten, zoals aangegeven in het bij de aanvraag gevoegd akoestisch rapport (bijlage IV figuur 4), niet meer bedragen dan:
 70 dB(A) in de periode gelegen tussen 07.00 uur en 19.00 uur (dagperiode);
 65 dB(A) in de periode gelegen tussen 19.00 uur en 23.00 uur (avondperiode);
 60 dB(A) in de periode gelegen tussen 23.00 uur en 07.00 uur (nachtperiode).

7.1.3.

Het meten en berekenen van de geluidsniveaus, alsmede het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen industrielawaai (1999). De beoordelingshoogte bedraagt voor alle perioden van de dag 5 m boven plaatselijk maaiveld. Voor woningen wordt het niveau vastgesteld als invallend geluidsniveau op de gevel (gecorrigeerd voor de reflectie van het geluid tegen de achterliggende gevel).

8. Lucht

8.1.1.

De vrijkomende lucht van pneumatische transportsystemen moet worden afgezogen en worden geleid naar een deugdelijk werkende stoffilterinstallatie. De stoffilterinstallatie moet zodanig zijn ontworpen en worden onderhouden dat de stofconcentratie van de gereinigde afgevoerde lucht niet meer mag bedragen dan 5 mg/m_0^3 (droog afgas onder standaardcondities, 101,3 kPa en 273 °K).

8.1.2.

De ontluuchting van een silo ten behoeve van de opslag van stuifgevoelige producten moet zijn voorzien van een deugdelijk werkende stoffilterinstallatie. De stofconcentratie van de gereinigde afgevoerde lucht mag niet meer bedragen dan 5 mg/m_0^3 (droog afgas onder standaardcondities, 101,3 kPa en 273 °K).

9. Voorschriften voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen en gasflessen (PGS 15)

9.1.1.

In de inrichting mogen maximaal de volgende verpakte gevaarlijke stoffen aanwezig zijn:

Gasflessen:	4 x 50 l op 2 laskarren
LPG-wisseltanks:	35 x 40 l
Corrosieve stoffen (zoutzuur, natronloog)	13 ton, ADR-klasse 8, verpakkingsgroep II
Verven/verduunningsmiddelen e.d.	In afgesloten kast in het magazijn

9.1.2.

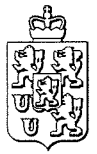
De binnen de inrichting aanwezige verpakte gevaarlijke stoffen dienen te worden opgeslagen overeenkomstig hoofdstukken 3.1 (behoudens voorschrift 3.1.6), 3.3, 3.4, 3.5, 3.7, 3.9, 3.11 t/m 3.15, 3.23 van de PGS 15.

9.1.3.

Binnen de inrichting dient voor wat betreft vakbekwaamheid en de aanwezigheid van een journaal te worden voldaan aan de eisen uit hoofdstukken 3.17 en 3.18 van de PGS 15.

9.1.4.

Een brandveiligheidsopslagkast dient te voldoen aan de eisen uit hoofdstuk 3.10 van de PGS 15 en te worden opgesteld, ingericht en gebruikt overeenkomstig bijlage 4 van de PGS 15.

9.1.5.

Een in pandige opslagvoorziening voor verpakte gevaarlijke stoffen moet zijn geconstrueerd, uitgevoerd en worden gebruikt overeenkomstig hoofdstukken 3.2.1, 3.2.3, 3.2.4 en 3.21 van de PGS 15.

9.1.6.

Een uit pandige opslagvoorziening voor verpakte gevaarlijke stoffen moet zijn geconstrueerd, uitgevoerd en worden gebruikt overeenkomstig hoofdstukken 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.8, 3.20 en 3.21 van de PGS 15.

9.2. Voorschriften voor de opslag van gasflessen

9.2.1.

De binnen de inrichting aanwezige gasflessen moeten worden opgeslagen overeenkomstig hoofdstukken 3.1, 3.4 t/m 3.7, 3.11, 3.15, 3.20, 3.21 (met uitzondering van 3.21.2), 3.23 en 6.2 van PGS 15.

9.2.2.

Een in pandige opslagvoorziening voor gasflessen moet zijn geconstrueerd, uitgevoerd en worden gebruikt overeenkomstig hoofdstukken 3.2.1, 3.2.3, 3.2.4 en 6.2.17 van PGS 15.

9.2.3.

Een uit pandige opslagvoorziening voor gasflessen moet zijn geconstrueerd, uitgevoerd en worden gebruikt overeenkomstig hoofdstukken 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4 en 6.2.4 en 6.2.5 van PGS 15.

9.3. LPG Wisselreservoirs

9.3.1.

LPG-wisselreservoirs waarvan de goedkeuring door LR-Stoomwezen of een door LR-Stoomwezen geaccepteerde deskundige blijkt ingeponste datum niet tijdig heeft plaatsgevonden, mogen niet in de inrichting aanwezig zijn. De beproeving moet periodiek zijn herhaald overeenkomstig de termijnen aangegeven in het VLG.

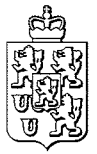
9.4. Voorschriften verladingen en (veiligheids)voorzieningen van verlaadplaatsen

9.4.1.

De opslagsilo's moeten tegen aanrijding zijn beschermd.

9.4.2.

Apparatuur en leidingen waar elektrostatische oplading mogelijk is moeten zijn voorzien van een deugdelijke aardingsinstallatie.

9.5. Opslag van eindproduct in een bovengrondse tank

9.5.1.

- a. Een opslagsilo, leidingen en appendages moeten blijvend stofdicht zijn en zodanig zijn geconstrueerd en worden onderhouden dat het optimaal veilig functioneren van alle onderdelen gewaarborgd is. Ze moeten bestand zijn tegen de druk en temperatuur welke hierin optreden.
- b. Een silo moet zijn geplaatst op een vloeistofkerende vloer.
- c. Een silo moet zijn voorzien van een vulleiding en een ontluchtingsleiding.
- d. Een silo moet zijn voorzien van een overvulbeveiliging en een niveaumeetinstallatie. De silo mag slechts voor 95% worden gevuld. Het vullen van een silo moet zonder lekken en morsen geschieden.

10. Olieopslag

Opmerking: de voorschriften uit deze paragraaf zijn van toepassing op brandbare vloeistoffen (o.a. oliën en vetten) die geen ADR classificaties hebben. Stoffen met een ADR classificatie dienen overeenkomstig PGS 15 opgeslagen te worden (zie paragraaf 10 van deze voorschriften).

10.1.1.

Oliën en vetten moeten worden bewaard in goed gesloten emballage.

10.1.2.

Lege, niet gereinigde emballage moet worden behandeld als volle.

Toelichting: Voor de bepaling van de opvangcapaciteit van een vloeistofdichte bak hoeft de opslagcapaciteit van de niet gereinigde emballage niet meegerekend te worden.

10.1.3.

De emballage moet zijn opgeslagen in een vloeistofdichte lekbak. De inhoud van de lekbak moet ten minste gelijk zijn aan de inhoud van de grootste in de lekbak opgeslagen emballage, vermeerderd met 10% van de overige emballage. De lekbak moet bestand zijn tegen de inwerking van de opgeslagen vloeistoffen.

Toelichting: Een lekbak kan onder meer worden gevormd door een vloeistofdichte vloer met opstaande randen. Het is mogelijk om emballage met brandbare vloeistoffen in een lekbak op te slaan die reeds voor andere opslagen van (licht) ontvlambare of brandbare vloeistoffen is gerealiseerd, zoals de lekbak van een dieselloletank. Voorwaarde hiervoor is dat de stoffen die bij elkaar worden opgeslagen geen gevaarlijke chemische reacties kunnen veroorzaken als zij met elkaar in aanraking komen.

10.1.4.

In de inrichting moet nabij de opslag van vloeistoffen in emballage, voor de aard van de opgeslagen stoffen geschikt materiaal aanwezig zijn om gemorste of gelekte stoffen te neutraliseren, indien nodig te absorberen en op te nemen.

Gemorste vloeistoffen moeten zonodig worden geneutraliseerd. Zij moeten onmiddellijk worden opgenomen en behandeld als omschreven onder het hoofdstuk gevaarlijke stoffen.

De opgenomen gemorste (vloeï)stof moet worden opgeslagen in daarvoor bestemde, voor de aard van de stof geschikte, gesloten emballage.

Toelichting: Als absorberend materiaal kan worden gebruikt perlite of vermiculite.

11. TRANSFORMATORRUIMTEN

11.1.1.

De scheidingsconstructie tussen de transformatoren op het buitenterrein moet een brandwerendheid hebben van ten minste 30 minuten.

11.1.2.

Indien een transformator gevuld met olie wordt toegepast, moet onder de transformator een lekbak zijn aangebracht of moet op een andere even doeltreffende wijze zijn voorkomen, dat bij lekkage van olie uit de transformator bodemverontreiniging kan worden veroorzaakt.

12. waterbesparingsonderzoek

12.1.1.

Binnen zes maanden na het vankrachtworden van deze beschikking dient een waterbesparingsonderzoek bij het afdelingshoofd ingediend te worden.

Het waterbesparingsonderzoek moet in elk geval uit de volgende onderdelen bestaan:

- beschrijving van de activiteiten, processen (processchema) en producten
- analyse van het verbruik
- kosten
- al genomen maatregelen
- mogelijke maatregelen
- terugverdientijden (economische haalbaarheid)
- technische- en organisatorische haalbaarheid
- gekwantificeerde milieuwinst van de maatregelen

Het waterbesparingsonderzoek dient aan te sluiten op het Werkboek Rubber- en kunststofverwerkende industrie, update september 2006.

Opmerking: zie ook paragraaf 4.13.1 in de considerans van deze vergunning.

13. LPG reservoirs

13.1.1.

Het verwisselen van het brandstofreservoir van een vorkheftruck met een LPG-gestookte verbrandingsmotor mag alleen in de buitenlucht geschieden. Het is verboden binnen de inrichting een LPG reservoir te vullen.

14. Voorschriften voor de werkplaats

14.1. Uitvoering

14.1.1.

De vloer van een ruimte waar herstelwerkzaamheden worden uitgevoerd moet vloeistofkerend zijn en van beton zijn vervaardigd.

14.1.2.

Oliën, vetten of water mogen niet van de vloer van een ruimte waar herstelwerkzaamheden worden uitgevoerd naar buiten worden geschrobd of gespoten. De vloer mag niet afwaterend naar een uitgang zijn gelegd.

14.1.3.

In een ruimte waar herstelwerkzaamheden worden uitgevoerd moeten ter voorkoming van brand- of explosiegevaar luchtaanvoer- en luchtafvoerkanalen zijn aangebracht met een totaal luchtdoorlatend oppervlak van ten minste tweemaal 100 cm². De ventilatiekanalen moeten zo gelijkmatig mogelijk over de betrokken ruimte zijn verdeeld over twee tegenover elkaar gelegen wanden, moeten in de buitenlucht uitmonden en mogen niet van afsluitinrichtingen zijn voorzien.

14.2. Werkzaamheden

14.2.1.

Het is verboden in de werkplaats:

- werkzaamheden te verrichten, waarbij vuur wordt gebruikt in de onmiddellijke nabijheid van een brandstofreservoir en andere delen van een motorvoertuig of werktuig, die brandstof bevatten of kunnen bevatten;
- motorvoertuigen, werktuigen of onderdelen schoon te branden;
- motorvoertuigen of werktuigen te pletten of te stapelen;
- buiten het bebouwde deel herstelwerkzaamheden uit te voeren;
- afvalstoffen zoals gebruikte poetsdoeken en lege verfblikken anders te bewaren dan in gesloten bussen, vaten of bakken van onbrandbaar materiaal.

14.2.2.

In een ruimte waar herstelwerkzaamheden worden uitgevoerd alsmede in enig ander gebouw van de inrichting mogen geen brandstofreservoirs van motorvoertuigen of werktuigen worden bijgevuld.

14.2.3.

De opslag van accu's moet plaatsvinden in een vloeistofdichte bak die bestand is tegen het in de accu's aanwezige elektrolyt. Indien de bak buiten is opgesteld, moet deze tegen inregenen zijn beschermd. Het opladen van accu's moet plaatsvinden op een vloeistofdichte vloer en op een goed geventileerde plaats.

14.2.4.

In een ruimte waar herstelwerkzaamheden worden uitgevoerd mag niet worden gerookt en mag geen open vuur aanwezig zijn, anders dan voor het verrichten van las- en slijpwerkzaamheden.

14.2.5.

Het schoonmaken van onderdelen of spuitapparatuur met behulp van organische oplosmiddelen, moet plaatsvinden in een afsluitbare bak of in een afsluitbaar vat, dan wel in een speciaal reinigingssysteem, waarbij de vloeistof wordt gerecirculeerd en in een gesloten vat wordt bewaard. Een deksel van een dergelijke bak of vat mag alleen worden geopend voor het vullen of leeghalen van de reinigingsvloeistof of voor het in- en uithalen van de te reinigen materialen.

14.2.6.

Vloeibare stoffen in emballage moeten zijn geplaatst op of in een vloeistofdichte lekbak. Een vloeistofdichte lekbak moet, indien het (licht) ontvlambare vloeistoffen betreft, de gehele inhoud van de erin opgeslagen vloeistoffen kunnen bevatten. In de overige gevallen moet de bak een inhoud hebben van ten minste de grootste verpakking vermeerderd met 10% van de inhoud van de overige emballage.

15.

Bijlage 2 Begrippenlijst:

Voor zover een DIN-, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, of NVN-norm, of een NPR, BRL, CPR of PGS, of CUR/PBV aanbeveling, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de voor de datum, waarop deze vergunning van kracht wordt, laatst uitgegeven norm of richtlijn met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft - de norm of richtlijn die bij de aanleg c.q. installatie van die constructies, toestellen en apparaten is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

AFDELINGSHOOFD:

Het hoofd van de afdeling Vergunningen en Subsidies van de provincie Limburg.

AFGEWERKTE OLIE:

Smeer- en systeemolie als bedoeld in hoofdstuk 13 van de Europese afvalstoffenlijst (Eural).

AFVALSTOFFEN:

Alle stoffen, preparaten of andere producten die behoren tot de productcategorieën die zijn genoemd in bijlage I van de Kaderrichtlijn afvalstoffen, waarvan de houder zich ontdoet, wil ontdoen of moet ontdoen.

BEDRIJFSAFVAL:

In het LAP wordt hieronder verstaan het gevaarlijke en niet-gevaarlijke afval dat afkomstig is van bedrijven. In de Wet milieubeheer worden bedrijfsafvalstoffen omschreven als de afvalstoffen, niet zijnde huishoudelijke afvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen.

BEDRIJFSRIOLERING:

Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar een openbaar riool of naar een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, inclusief de daarbijbehorende verbindingen, putten en overige voorzieningen.

BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN:

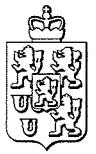
voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken.

BEVOEGD GEZAG:

het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg.

BEWERKEN:

Veranderen van de aard of hoedanigheid van de afvalstof door het behandelen met fysisch en/of chemische of biologische methoden voor nuttige toepassing of verwijdering.

CUR/PBV:

Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving/Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

EINDSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, een en ander door het nemen van grond(water)monsters.

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

EURAL:

De regeling Europese afvalstoffenlijst (Stcrt. 28 mrt 2002). Aanwijzing van gevaarlijke afvalstoffen.

GASFLES:

Een voor meervoudig gebruik bestemde, cilindrische metalen drukhouder die voorzien is van een aansluiting met klep- of naaldafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 liter.

GELUIDNIVEAU IN DB(A):

Het gemeten of berekende momentane geluidniveau, uitgedrukt in dB(A) overeenkomstig de door IEC ter zake opgestelde regels.

GEVAARLIJKE AFVALSTOFFEN:

In de Regeling Europese afvalstoffenlijst (Regeling Eural; Stb. 2002, 62) als zodanig aangewezen afvalstoffen met inachtneming van ter zake voor Nederland verbindende verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties (voorheen: chemische afvalstoffen en afgewerkte olie).

GEVAARLIJKE STOFFEN:

Stoffen die op basis van het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Wms) als zodanig worden aangemerkt.

GEVEL:

Een bouwkundige constructie die een ruimte in een woning of gebouw scheidt van de buitenlucht, daaronder begrepen het dak.

GEWEIGERDE PARTIJEN AFVALSTOFFEN:

Afvalstoffen die reeds zijn ingewogen, maar vervolgens op grond van de acceptatievoorschriften van deze vergunning alsnog geweigerd worden.

HERGEBRUIK:

Het als product of als materiaal opnieuw gebruiken of het nuttig toepassen van een afvalstof.

HERHALINGSONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en/of grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en/of het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, een en ander door het nemen van grond(water)monsters.

KIWA:

Dienstverlenend centrum voor kwaliteitsbeheersing en onderzoek in de sectoren Drinkwater, Bouw en Milieu, Postbus 70, 2280 AB Rijswijk.

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU (LA_r,LT):

Gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, gemeten in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

LICHT ONTVLAMBARE STOFFEN:

Stoffen die:

Bij normale temperatuur aan de lucht blootgesteld, zonder toevoer van energie, in temperatuur kunnen stijgen en tenslotte kunnen ontbranden;

In vaste toestand, door kortstondige inwerking van een ontstekingsbron, gemakkelijk kunnen worden ontstoken en na verwijdering van de ontstekingsbron blijven branden of gloeien;

In vloeibare toestand, een vlampunt beneden 21 °C hebben;

In gasvormige toestand, bij normale druk, met lucht ontvlambaar zijn;

Bij aanraking met water of vochtige lucht, licht ontvlambare gassen in een gevaarlijke hoeveelheid ontwikkelen (stoffen die in aanraking met water licht ontvlambare gassen ontwikkelen).

MAXIMALE GELUIDNIVEAU (LA_{max}):

Het maximaal gemeten A-gewogen geluidniveau, meterstand "fast" gecorrigeerd met de meteocorrectieterm C_m.

MENGEN:

Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentratie niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen.

MINIMUMSTANDAARD:

Minimale hoogwaardigheid van de wijze van be- of verwerken van een afvalstof of categorie van afvalstoffen. De minimumstandaard legt de maximaal toegestane milieudruk van een be- of verwerking vast.

NCP:

Nationaal Centrum voor Preventie

NEN:

Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

NEN-EN:

Een door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm.

NPR:

Nederlandse Praktijk Richtlijn, uitgegeven door het Nederlands Normalisatie-Instituut (NNI).

NRB:

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten.

NULSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten plaatsvinden of zullen plaatsvinden en dat is gericht op die verontreinigende stoffen die ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting in de bodem kunnen geraken.

NUTTIGE TOEPASSING:

Handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIB van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste handelingen die in dit LAP worden behandeld zijn het als product of als materiaal opnieuw gebruiken van een afvalstof in dezelfde of een andere toepassing en het toepassen van een afvalstof met een hoofdgebruik als brandstof.

ONBRANDBAAR:

Onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 6064, Bepaling van de onbrandbaarheid van bouwmaterialen'.

ONTVLAMBARE STOFFEN:

Stoffen die in vloeibare toestand een vlampunt van ten minste 21°C en ten hoogste 55°C hebben.

OPENBAAR RIOOL:

Voorziening voor de inzameling en transport van afvalwater, als bedoeld in artikel 10.30 van de Wet milieubeheer.

OPSLAAN (VAN AFVALSTOFFEN):

Het tijdelijk in bezit hebben van afvalstoffen, alsmede het samenvoegen, samenvoegen of sorteren hiervan ten behoeve van het in bezit hebben.

OPSLAGPLAATS:

Een losse kast, een bouwkundige kast, een kluis, een opslaggebouw of een vatenpark, bestemd voor de bewaring van gevaarlijke stoffen.

PARTIJ:

Een hoeveelheid afvalstoffen, die uit het oogpunt van (deel-)proces, van oorsprong en samenstelling en uit het oogpunt van wijze van opslag als eenheid wordt beschouwd.

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen.

REOB:

Regeling voor de Erkenning van Onderhoudsbedrijven kleine Blusmiddelen, bijgehouden door het NCP; voor informatie over en erkende onderhoudsbedrijven zie ook internet: (<http://www.ncpreventie.nl>)

REPRESENTATIEVE BEDRIJFSSITUATIE:

Toestand waarbij de voor de geluidproductie relevante omstandigheden kenmerkend zijn voor een bedrijfsvoering bij volledige capaciteit in de te beschouwen etmaalperiode.

RIOLERING

Bedrijfsriolering, openbaar riool of een andere - niet gemeentelijke - voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater (bedrijfsriolering van derden).

SCHADELIJKE STOFFEN:

stoffen, of combinaties van stoffen, in welke vorm ook, waarvan hetzij in het algemeen, hetzij in het gegeven geval kan worden verwacht dat ze - op of in de bodem gerakend - de bodem verontreinigen of kunnen verontreinigen, en voor zover deze stoffen niet reeds als "gevaarlijke stoffen" zijn aangewezen.

STANDAARD RAW-BEPALINGEN:

een stelsel van moderne administratieve en technische bepalingen voor RAW-bestekken in de grond-, water- en wegenbouw, uitgegeven door de Stichting Centrum voor Regelgeving en onderzoek in de Grond- Water- en Wegenbouw en de Verkeerstechniek, Postbus 37, 6710 BA Ede.

VERGUNNIGHOUDER:

CeDo Household Products NV, Herkenrodesingel 4A2, 3500 Hasselt (B).

VERGUNNINGVERLENER:

Gedeputeerde Staten van Limburg.

VERWERKEN:

Het nuttig toepassen of verwijderen van afvalstoffen, alsmede de handelingen die daartoe leiden.

VERWIJDEREN:

Handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIA van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste verwijderingshandelingen die in dit LAP worden behandeld zijn verbranden als vorm van verwijderen en storten.

VERWIJDERING:

Het totaal van handelingen met afvalstoffen vanaf het moment van ontstaan tot en met nuttige toepassing dan wel definitieve verwijdering.

VLG:

Reglement betreffende het vervoer over land van gevaarlijke stoffen.

VLOEISTOFDICHTTE VOORZIENING

Effectgerichte voorziening die waarborgt dat, onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking, geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde kan komen.

VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING

Een niet vloeistofdichte voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen tijdelijk zo lang tegen te houden dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.

WEERSTAND TEGEN BRANDDOORSLAG EN OVERSLAG (WBDBO):

De tijd, uitgedrukt in minuten, gedurende welke geen uitbreiding van brand naar andere ruimten mag plaatsvinden, bepaald volgens NEN 6068.